ore deseuiūt ⁊ circuiūt ciuitatem
atqꝫ in eo se doctos arbitrant̄ si
aliis detrh̄at oracōnum vestraꝝ
clipeos opponatis. Ego sciēs hu
militatē meā. illiꝰ sēper sētencie re
cordabor. Dixi custodiā vias me
as ut nō deliquā ī lingua. Posui
ori meo custodiā cū cōsisteret pec
cator aduersū me. Obmutui ⁊ hu
miliatus sū ⁊ silui de bonis.

Explicit plogus. Incipit lib
regum primus. Ca. i.

F Vit vir vnus de ra
mathaim sophim
A de monte ephraim
⁊ nomē eiꝰ helcha
na filiꝰ ierobaim
filii helin. filii thut. filii suph. eu
frateꝰ ⁊ habuit duas vxores no
mē vni anna ⁊ nomē secūde fenen
na. Fueruntqꝫ fenenne filii. āne āt
nō erāt liberi. Et ascendebat vir
ille de ciuitate sua statutis diebꝰ
ut adoraret ⁊ sacrificaret dn̄o ex
ercituū in silo. Erāt aūt ibi duo fi
lii heli ofni ⁊ finees sacerdotes do
mini. Venit ergo dies et imola
uit helchana deditqꝫ fenenne vx
ori sue ⁊ cūctis filiis eiꝰ ⁊ filiabus
B ptes. Anne aūt dedit partē vnā
tristis qꝛ annā diligebat dn̄s. āt
cōcluserat vuluā eiꝰ. Affligebat
quoqꝫ eā emula eius ⁊ vehementer āge
bat intātū ut exprobraret ꝙ dn̄s
cōclusisset vuluā eiꝰ. Sicqꝫ faciebat
p singulos ānos cū redeunte tēpo
re ascenderēt ad tēplū dn̄i ⁊ sic p
uocabat eā. Porro illa flebat et
nō capiebat cibū. Dixit ergo ei
helchana vir suꝰ. Anna cur fles

⁊ quare nō comedis ⁊ quā ob rē affli
git cor tuū. Nūquid nō ego melior ti
bi sū quā decē filii. Surrexit āt āna
postquā comederāt ⁊ biberat in silo.
Et heli sacerdote sedēte super sellā C
ante postes domꝰ dn̄i. cū eēt āna
amaro aīo orauit ad dominum
flens largiter ⁊ votū vouit dicēs
Dn̄e exercituū si respiciēs videris
afflictōem famule tue ⁊ recordatꝰ
mei fueris nec oblitus ancille tue
dederisqꝫ serue tue sexū virilem da
bo eum dn̄o oībus diebꝰ vite eiꝰ
⁊ nouacula nō ascēdet sup caput
eiꝰ. Factū ē aūt cum illa multipli
caret preces corā dn̄o ut heli obser
uaret os eius. Porro āna loquebā D
tur in corde suo tantūqꝫ labia eius
mouebātur ⁊ vox penitꝰ nō audie
batur. Estimauit ergo eā heli temu
lentā dixitqꝫ ei. Vsquequo ebria
eris. Digere paulisper vinū quo mades
Respōdēs āna nequaquā inquit dn̄e mi
Nā mulier infelix nimis ego sū vi
nūqꝫ ⁊ omne quod inebriare potest
non bibi sed effudi aīam meā ī cō
spectu dn̄i. Ne reputes ācillā tuā
quasi vnā de filiabus belial quia ex
multitudine doloris ⁊ meroris mei
locuta sum vsqꝫ in presēs. Tūc he
li ait ei. Vade in pace ⁊ deus isrl'
det tibi peticōem tuā quā rogasti
eū. At illa dixit. Vtinā inueniat E
ācilla tua gratiā in oculis tuis. Et
abiit mulier in viā suā ⁊ comedit
vultusqꝫ illiꝰ non sūt āplius ī di
uersa mutati. Et surrexerūt mane
⁊ adorauerūt corā dn̄o reuersiqꝫ
sūt ⁊ venerunt in domū suā rama
tha. Cognouit aūt helchana an
nam vxorē suā ⁊ recordatꝰ ē eius
dn̄s. Et factū ē post circulū dierū

F. cõcepit ãna et pepit filiũ. Voca
uitq3 nomẽ ei9 samuel eo q a dño
postulasset eũ. Ascẽdit aũt vir ei9
helchana ⁊ omis domus eius vt
ymolaret dño hostiã sollemnẽ ⁊
votũ suũ ⁊ anna nõ ascẽdit. Dixit
eni viro suo. Nõ vadã donec ab
lactet' ifans et ducã eũ vt appare
at ante ↄspectũ dñi ⁊ maneat ibi
iugiter. Et ait ei helchana vir su9
Fac qđ bonũ tibi videtur ⁊ mane
donec ablactes eũ: pcorq3 vt iple
at dñs vbũ suũ. Mãsit ergo mu
lier ⁊ lactauit filiũ suũ donec amo
ueret eũ a lacte. Et adduxit eũ se
G. cũ postq ablactauerat i vitul' tri
bus ⁊ trib9 modijs farine ⁊ am
phorã vini ⁊ adduxit eũ ad domũ
dñi i sylo. Puer aũt erat adhuc
ifantulus. Et ymolauerũt vitulũ
et obtulerũt puerũ heli Et ait ãna
Obsecro mi dñe: viuit anima tua
dñe. Ego sũ illa mlier q̃ steti corã
te hic: orans dñm pro puero isto
Oraui ⁊ dedit m̃ dñs petitõe3 me
am quã postulaui eũ. Idcirco et
ego comodaui eũ dño cũctis die
bus quib9 fuerit accomodatus
dño. Et adorauerũt ibi dominu3.
Et orauit anna ⁊ ait. Ca. ij.
Z. A Exultauit cor meũ in dño et
exaltatũ ẽ cornu meũ in deo
meo. Dilatatũ ẽ os meũ sup inimi
cos meos: q letata sũ in salutari
tuo. Nõ ẽ sanctus vt ẽ dñs: neq3
eni est alius extra te ⁊ nõ ẽ fortis
sicut deus noster. Nolite multipli
care loqui sublimia: gloriãtes Re
cedant vetera de ore vestro. q de9
scientiarũ dñs est ⁊ ipsi pparant'
cogitacõnes. Arcus fortiũ supera
tus est ⁊ infirmi accincti sũt robore

Repleti prius p panibus se loca
uerũt ⁊ famelici saturati sũt. Do
nec sterilis pepit plurimos ⁊ que
multos habebat filios ifirmata
est. Dñs mortificat ⁊ viuificat: de
ducit ad inferos et reducit. Dñs
paupem facit ⁊ ditat: humiliat
et subleuat. Suscitat de puluere
egenũ ⁊ de stercore eleuat paupẽ
vt sedeat cũ pncipib9 ⁊ soliũ glo B.
rie teneat. Dñi enim sũt cardines
terre et posuit sup eos orbem. Pe
des sanctorũ seruabit et impij in
tenebris cõticescent. q nõ i forti
tudine sua roborabitur vir. Dñm
formidabũt aduersarij ei9 ⁊ super D.
ipsos in celis tonabit. Dñs iudica
bit fines terre ⁊ dabit imperiũ re
gi suo ⁊ sublimabit cornu xpi sui
Et abijt helchana in ramatha in
domũ suã. Puer aũt erat minister
in ↄspectu dñi ante faciẽ heli sacer
dotis. Porro filij heli. filij belial.
nescientes dñm. neq3 offitium sa
cerdotũ ad populum. sed quicũq3
ymolasset victimã. veniebat pu
er sacerdotis dum coquerent' car
nes ⁊ habebat fuscinulam triden
tem in manu sua et mittebat eã
in lebetem vel in caldariã. aut in
ollam siue in cacabũ ⁊ omne qđ
leuabat fuscinula: tollebat sacer
dos sibi. Sic faciebant vniuerso
israheli. venientium in silo. Etiam
anteq adolerent adipẽ veniebat
puer sacerdotis ⁊ dicebat ymolã C
ti. Da mihi carnem vt coqua3 sa
cerdoti. Non enim accipiam a te
carnem coctam sed crudam. Dice
batq3 illi: ymolans. Incendatur
primũ iuxta morem hodie adeps
⁊ tolle tibi quãtumcũq3 desiderat

aĩa tua. Qui ŗ̃ndens aiebat ei.
Nequaꝗ̃. Nunc eñi dabꝭ alioquĩ
tollam vi. Erat ergo peccatũ pue
rorũ grande nimis corã dño ꝙ
detrahebãt hoĩes sacrifitio dñi.
Samuel aũt mĩstrẽbat ante fatiẽ
dñi puer accinctꝰ ephot lineo. ⁊
tunicã paruã fatiebat ei matꝛ sua
quã afferebat statutis diebꝰ ascẽ
dẽs cum viro suo ut imolaret ho
stiam sollemnẽ et votũ suũ. Et be
nedixit heli helcane ⁊ vxori eiꝰ di
xitqꝫ ei. Reddat tibi dñs semẽ de
muliere hac ꝓ fenore qđ como
dasti dño. Et abierũt in locũ suũ
D. Visitauit ergo dñs annã ⁊ cõce
pit ⁊ pepit tres filios ⁊ duas fili
as. Et magnificatꝰ ẽ puer samu
el apđ dñm. Heli autẽ erat senex
valde ⁊ audiuit õnia q̃ faciebãt
filij sui vniũso israheli ⁊ quõ dor
miebãt cuꝫ mulieribꝰ que obser
uabãt ad ostiũ tabnaculi ⁊ dixit
eis. Quare facitis res huiuscemõi
q̃s ego audio res pessiãs ab õni
populo. Nolite filij mei. Nõ eĩ ẽ
bõ fama quã ego audio ut trans
gredi faciatis ppłm dñi. Si pecca
uerit vir in virũ. placari ei põt de
us si aũt ĩ dñm peccauerit vir q̃s
orabit ꝓ eo. Et nõ audierũt vocẽ
pr̃is sui ꝙ voluit dñs occidẽ eos
Puer aũt samuel ꝓficiebat atq̃
crescebat ⁊ placebat tam deo ꝙ̃
hoĩbꝰ. Venit aũt vir dei ad he
li ⁊ ait ad eũ. Hec dñs. Nũquid
nõ apte reuelatus sũ domui pr̃is
tui cũ esset in egipto ĩ domo pha
E. raõis. Et elegi euꝫ ex õibꝰ tribu
bꝰ israhel mihi in sacdotẽ ut ascẽ
deret ad altare meũ ⁊ adoleret mi
hi incensũ ⁊ portaret ephot coraꝫ
me ⁊ dedi domui pr̃is tui omnia
de sacrificijs filiorũ isrł. Quare cal
ce abiecistis victimã meã ⁊ mũe
ra mea que p̃cepi ut offerrentꝛ ĩ tẽ
plo ⁊ magis honorasti filios tu
os ꝙ̃ me. ut comederetis p̃mitias
õnis sacficij isrł populi mei. Pro
pterea ait dñs deꝰ isrł. Loquẽs
locutꝰ sum ut domꝰ tua ⁊ domus
pr̃is tui mĩstraret in ꝯspectu meo
vsqꝫ in sempiternũ. Nũc autẽ di
F. cit dñs. Absit hoc a me. Sed q̃cũ
qꝫ honorificauerit me glorificabo
eũ qui aũt cõtẽnunt me erunt iğ
biles. Ecce dies veniũt ⁊ p̃scidaꝫ
brachiũ tuum ⁊ brachiũ domꝰ
pr̃is tui ⁊ non sit senex in domo
tua. Et videbꝭ emulũ tuũ in tẽplo
in vniuersis ꝓsperis isrł ⁊ nõ erit
senex in domo tua õibꝰ diebus
Verũtamẽ nõ auferã penitꝰ virũ
ex te ab altari meo. sꝫ ut deficiant
oculi tui. ⁊ tabescat aĩa tua ⁊ ps
G. magna domꝰ tue morietꝛ cũ ad vi
rilem etatẽ venerit. Hoc autẽ erit
tibi signũ qđ venturꝫ est duobꝰ
filijs tuis ophny ⁊ finees. In die
vno morientur ambo. Et suscitabo
mihi sacerdotẽ fidelẽ qui iuxta cor
meũ ⁊ animã meaꝫ faciet ⁊ edifi
cabo ei domũ fidelẽ ⁊ ambulabit
corã xp̃o meo cũctis diebꝰ. Futu
rũ est autẽ ut quicũqꝫ remãserit ĩ
domo tua veniat ut oretꝛ ꝓ eo et
offerat nũmum argẽteũ ⁊ tortaꝫ
panis dicatqꝫ. Dimitte me obse
cro ad vnaꝫ ꝑtem sacerdotalem
ut comedã bucellã pa̅is. Ca. iij.
Ca. 3.
A. Puer autẽ samuel mĩnistra
bat dño corã hely ⁊ sermo
dñi erat ꝑtiosus. In diebꝰ illis ñ
erat visio manifesta. Factum est

ergo in die quādā hely iacebat ī
lectulo suo ⁊ oculi ei⁹ caligauerāt
nec poterat vidē lucernā dei āteq̄
extingueret͛. Samuel aūt dormie
bat in tēplo dn̄i vbi erat archa
B. dei. Et vocauit dn̄s samuel. Qui
rn̄dēs ait. Ecce ego. Et cucurrit ad
hely ⁊ dixit. Ecce ego. Vocasti em̄
me. Qui dixit. Non vocaui te fili.
Reuertere ⁊ dormi. Et abijt ⁊ dormi
uit. Et adiecit dn̄s rursuȝ vocare
samuel. Cōsurgēsq̄ samuel abijt
ad hely et dixit. Ecce ego. q2 voca
sti me. Qui rn̄dit. Nō vocaui te fili
mi. Reuertere ⁊ dormi. Porro sāuel
necdū sciebat dn̄ȝ: neq̄ reuelat⁹
fuerat ei s͛mo dn̄i. Et adiecit dn̄s
C. et vocauit adhuc samuel tertio.
Qui ꝯsurgēs abijt ad hely ⁊ ait.
Ecce ego. q2 vocasti me. Intellexit
ergo hely q2 dn̄s vocaret pueꝝ ⁊
ait ad samuel. Vade ⁊ dormi ⁊ si
deinceps vocauerit te dices. Loquē
dn̄e. q2 audit s͛uus tu⁹. Abijt ḡ
samuel et dormiuit ī loco suo. Et
venit dn̄s et stetit ⁊ vocauit sicut
vocauerāt secūdo Samuel samuel
D. Et ait samuel. Loquē dn̄e q2 au
dit s͛uus tuus. Et dixit dn̄s ad sa
muel. Ecce ego facio v̄buȝ in isr̄l
q8 quicūq̄ audierit tinniēt ambe
aures ei⁹. In die illa suscitabo ad
uersū hely omnia q̄ locut⁹ sū sup
domū ei⁹. Incipiaȝ et ꝯplebo Pre
dixi em̄ ei q2 iudicaturus esseȝ do
mū ei⁹ in eternū ꝓpt͛ iniq̄tatē: eo q2
E. nouerat indigne agere filios su
os ⁊ nō corripuerit eos. Iddirco
iuraui domui hely: q2 nō expietur
iniq̄tas dom⁹ ei⁹ victimis ⁊ mune
rib⁹ vsq̄ ineternuȝ. Dormiuit āt sa
muel vsq3 mane: aperuitq3 ostia

domus dn̄i. Et samuel timebat in
dicare visioneȝ hely. Vocauit ḡ
hely samuelē ⁊ dixit. Samuel fili
mi. Qui rn̄dens ait. Presto sū. Et
interrogauit eū. Quis ē s͛mo queȝ
locutus ē dn̄s ad te. Oro te: ne ce F.
laueris me. Hec faciat tibi de⁹ et
hec addat: si abscōderis a me ser
monem ex omnib⁹ v̄bis q̄ dicta
sūt tibi. Indicauit itaq̄ ei samuel
vniūsos sermones ⁊ nō abscōdit
ab eo. Et ille rn̄dit. Dn̄s ē. Q8 bo
nū est in oculis suis faciat. Creuit G.
aūt samuel ⁊ dn̄s erat cū eo et n̄
cecidit ex omnib⁹ v̄bis ei⁹ in trā
Et cognouit vniuersus isr̄l a dan
vsq3 bersabee: q2 fidel' samuel pro
pheta esset dn̄i. Et addidit dn̄s
vt appareret ī sylo. qm̄ reuelat⁹ fu
erat dn̄s samueli ī sylo iuxta ver
bū dn̄i. Et euenit sermo samuelis
vniūso israheli. Ca. iiij.

ET factū est ī dieb⁹ illis: ꝯue A.
nerūt philistijm ī pugnā. Egress⁹
est namq̄ israhel obuiam phili
stijm in pliū ⁊ castrametat⁹ est
iuxta lapidē adiutorij Porro phi
listijm venerūt in aphec ⁊ instruxe
rūt aciem cōtra isr̄l. Inito aūt cer
tamīe terga vertit isr̄l philisteis
et cesa sūt in illo certamīe passim
p agros q̄si quatuor milia viroꝝ
Et reuersus ē populus ad castra B.
dixerūtq̄ maiores natu de isr̄l.
Quare percussit nos dominus ho
die coram philistijm. Afferam⁹
ad nos de sylo archam federis do
mini ⁊ veniat in mediū nostri vt
saluet nos de manu inimicoꝝ no
stroꝝ. Misit ergo populus ī sylo
et tulerūt inde archaȝ federis dn̄i
exercituū sedentis super cherubim.

Erātq; duo filij cū archa federis
dn̄i ofny ⁊ finees. Cūq; veniſſz ar
cha federis dn̄i in caſtra: vociferā
tꝰ ē oīs iſrl̄ clamore grādi et ꝑ
C. ſonuit terra. Et audierūt philiſtijm
vocē clamoris dixerūtq;. Que naz
ē hec vox clamoris magni ī caſtris
hebreoꝝ. Et cognouerūt ꝙ archa
dn̄i veniſſet ī caſtra. Timuerūtq;
philiſtijm dicētes. Venit deꝰ ī ca
ſtra. Et ingemuerūt dicētes. Ve
nob. Non enī fuit tanta exultacō
heri ⁊ nudiuſtertiꝰ. Ve nob. Quis
nos ſaluabit de manu deoꝝ ſbli
miū iſtorū. Hij ſunt dij ꝗ ꝑcuſſe
rūt egyptum oī plaga in deſerto
D. Confortamini ⁊ eſtote viri phili
ſtijm ne ſeruiatis hebreis ſic ⁊ illi
ſeruierūt nobis. Cōfortamini ⁊ bel
late. Pugnauerūt ergo philiſtijm
⁊ ceſus ē iſrl̄ ⁊ fugit vnuſquiſq;
in tabernaculū ſuū. Et facta ē plaga
magna nimis ⁊ ceciderūt de iſrl̄ tri
gintamilia peditū ⁊ archa dei cap
ta ē. Duoq; filij hely mortui ſunt
ofny ⁊ finees. Currēs autē vir de
beniamin ex acie venit in ſylo in
die illa ciſſa veſte ⁊ conſperſus pul
E. uere caput. Cūq; ille veniſſet he
ly ſedebat ſup ſellaz cōtra viam ex
pectās. Erat autē cor eiꝰ pauēs ꝓ
archa dn̄i. Vir autē ille poſtꝙ̄ in
greſſus ē nūciauit vrbi et vlula
uit oīs ciuitas. Et audiuit heli ſo
nitū clamoris dixitq;. Quis ē hic
ſonitꝰ tumultꝰ huiꝰ. At ille feſti
nauit ⁊ venit ⁊ nūciauit heli. He
li autē erat nonaginta ⁊ octo an
noꝝ ⁊ oculi eiꝰ caligauerāt et vi
F. dere non poterat. Et dixit ad heli
Ego ſū qui veni de ꝑlio ⁊ ego ꝗ de
acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid

actum ē fili mi. Reſpondēs autē
ille ꝗ nūciabat fugit inquit iſrl̄ co
ram philiſtijm ⁊ ruina magna fcā
ē in populo. Inſup ⁊ duo filij tui
mortui ſunt ofny ⁊ finees ⁊ archa
 dei capta eſt. Cumq; ille nōīaſ
ſet archā dei cecidit de ſella retror
ſum iuxta hoſtiū ⁊ fractis ceruicibꝰ
mortuꝰ ē. Senex enī erat vir ⁊ grā
deuꝰ ⁊ ipē iudicauit iſrl̄ quadrāgi
ta annis. Nurꝰ aūt eius vxor fine
es pregnās erat vicinaq; partui
Et audito nūtio ꝙ capta eſſet ar G.
cha dei ⁊ mortuꝰ eſſz ſocer ſuus ⁊
vir ſuꝰ incuruauit ſe ⁊ peperit. Irru
erant enī in eā dolores ſbiti. In ip
ſo aūt momēto mortis eiꝰ dixerūt
ei ꝗ ſtabant circa eā: ne timeas qr
filiū peperiſti. Que nō reſpōdit eis ne
q; animaduertit. Et vocauit puerū
ychabot dicēs. Trāſlata ē gloria
dn̄i de iſrl̄ ꝙ capta ē archa dei. Et
ꝓ ſocerō ſuo ⁊ ꝓ viro ſuo ait. Trāſ
lata ē gloria ab iſrl̄ eo ꝙ capta eſ
ſet archa dei. Ca. v.

Philiſtijm aūt tulerūt archā
dei ⁊ aſportauerūt eam a la A.
pide adiutorij in azotū. Tulerūt
q; philiſtijm archā dei ⁊ intulerūt
eam in tēplo dagon et ſtatuerūt
eam iuxta dagon. Cūq; ſurrexiſſent
diluculo azotij altēa die ecce da
gon iacebat ꝓnus in terra ante ar
chā dn̄i. Et tulerūt dagon ⁊ reſti
tuerūt eum in locū ſuum. Rurſūq; B.
mane die altēa cōſurgentes inue
nerūt dagon iacētem ſup faciem
ſuā in terra corā archa dn̄i. Caput
autē dagon ⁊ due palme manu
um eius abſciſe erāt ſup limen:
porro dagon ſolus truncus remā
ſerat in loco ſuo. Propter hanc

causam ñ calcãt sacdotes dagon
et omẽs q̃ igrediũtur tẽplũ eius
sup limẽ dagon i azoto vsqꝫ ĩ ho
diernũ diez. Aggrauata ẽ ãt ma
C. nus dñi sup azotios ⁊ demolitus
est eos. Et pcussit i secretiore pte
natiũ azotũ ⁊ fines eius ⁊ ebulli
erũt ville ⁊ agri i medio regionis
illiꝰ ⁊ nati sũt mures et facta ẽ cõ
fusio mortis magne in cĩtate. Vi
dentes ãt viri ozoti huiuscemodi
plagã dixerũt. Nõ maneat archa
D. dei isrl' apd nos: qm̃ dura ẽ manꝰ
eiꝰ sup nos et sup dagon deũ no
strũ. Et mittentes cõgregauerũt
omẽs satrapes philistinoꝝ ad se
et dixerũt. Quid fatiemꝰ de archa
dei israhel. Rñderuntqꝫ gethei Cir
cũducat̃ archa dei israhel. Et circũ
E. duxerũt archã dei israhel. Illis ãt
circũducentibꝰ eã. fiebat manus
dñi dei sup singulas ciuitates inf̃
fectionis magne nimis et pcucie
bat viros vniuscuiusqꝫ vrbis a
paruo vsqꝫ ad maiorẽ et cõputre
scebant pminẽtes extales eoruz
Inierũtqꝫ gethei ꝯsiliũ ⁊ fecerunt
sibi sedes pelliceas. Miserũt ergo
F. archam dñi i accharon Cũqꝫ ve
nisset archa dñi dei i accharon: ex
clamauerũt accharonite dicentes
Adduxerũt ad nos archam dei
isrl' vt interfitiat nos ⁊ pplm̃ no
strũ. Miserũt itaqꝫ ⁊ ꝯgregauerũt
omẽs satrapas philistinoꝝ Qui
dixerũt. Dimittite archã dei isrl'
G. et reuertat̃ in locũ suũ vt nõ iter
fitiat nos cũ pplo nostro. Fiebat
enĩ pauor mortis i singulis vrbi
bus ⁊ grauissima manus dñi dei
Viriquoqꝫ qui mortui nõ fuerãt
percutiebantur in secretiori parte

natiũ et ascẽdebat vlulatus vniꝰ
cuiusqꝫ cĩtatis i celũ. Ca. vi.
FVit ergo archa dñi in regi
one philistinoꝝ septẽ mẽsi
bus. Et post hec vocauerũt phili
stijm sacerdotes ⁊ diuinos dicen
tes. Quid fatiemus de archa dei.
Indicate nobis: quomodo remit
tamus eã in locũ suũ. Qui dixerũt
Si remittitis archã dei isrl' nolite
dimittere eã vacuã. Sꝫ qd debetis
ei: reddite p peccato et tũc curabi
mini et scietis q̃re nõ recedat ma
nus eiꝰ a vobis. Qui dixerũt. Quid
est qd pro delicto reddẽ debeamꝰ
ei. Rñderuntqꝫ illi. Iuxta numeꝝ
puĩtiarũ philistinorũ q̃nqꝫ anos
aureos fatietis ⁊ q̃nqꝫ mures au
reos: qꝛ plaga vna fuit omnibꝰ
vob' ⁊ satrapis vestris Fatietisqꝫ
similitudines anoruz vestroꝝ ⁊ si
militudines muriũ q̃ demoliti sũt
terrã ⁊ dabitis deo israhel gloriã
si forte releuet manũ suã a vobis
et a dijs vestris et a terra vestra
Quare grauatis corda vestra sic̃
aggrauauit egiptus et pharao
cor suũ. Nonne postq̃ pcussus ẽ
tũc dimisit eos ⁊ abierũt. Nunc
ergo arripite ⁊ facite plaustrum
nouũ vnũ ⁊ duas vaccas fetas
quibus nõ est impositũ iugũ iun
gite in plaustro et reducite vitu
los earuz domi. Tolletisqꝫ archã
dñi ⁊ ponetis in plaustro ⁊ vasa
aurea que exoluistis ei p delicto
ponetis in capsellã ad latus eius
⁊ dimittite eam vt vadat et aspi
tietis. Et si quidem per viam fini
um suorum ascenderit contra be
thsames ipse fecit nobis hoc ma
lũ grãde. Si n autẽ minime: sciemꝰ

q̄ nequaq̄ man⁹ ei⁹ tetigit nos.
sed casu accidit. Fecerūt ergo illi
hoc modo ⁊ tollentes duas vac
cas que lactabāt vitulos iūxe
runt ad plaustꝝ vitulosq̄ earuꝫ
ɔcluserūt domi. Et posuerūt archā
dei sup plaustꝝ ⁊ capsellam q̄ hē
bat mures aureos ⁊ similitudīeꝫ
anoꝝ. Ibant autē in directuꝫ vac
ce per viam q̄ ducit betsames et
itinere vno ḡdiebant ꝑgētes et
mugiētes ⁊ non declinabāt neq̄
ad dextrā neqꝫ ad sinistrā. Sed ⁊
satrape philistiȷ̄m seq̄bantur vs
q̄ ad terminos betsames. Porro
betsamite metebant triticuꝫ ī val
le. Et eleuātes oculos suos vide
rūnt archam ⁊ gauisi sūt cū vidis
sent. Et plaustꝝ venit in agrū io
sue betsamite ⁊ stetit ibi. Erat aūt
ibi lapis magn⁹. Et cōciderunt lig
na plaustri vaccasq̄ imposuerūt
sup ea holocaustū dn̄o. Leuite āt
deposuerūt archaꝫ dei ⁊ capsellaꝫ
que erat iux̄ eā in qua erāt vasa
aurea ⁊ posuerūt sup lapidē gran
dē. Viri āt betsamite obtulerūt ho
locausta ⁊ imolauerūt victimas
ī die illa dn̄o. Et qn̄q̄ satrpe phi
listinoꝝ viderūt ⁊ reuersi sūt ī ac
charon die illa. Hij sūt autē ani
aurei quos reddiderūt philistiȷ̄m
ꝓ delicto dn̄o. Azotus vnū. gaza
vnū. aschalon vnū. geth vnuꝫ.
accharon vnuꝫ ⁊ mures aureos
ſm numerū vrbiū philistiȷ̄m qn̄
q̄ ꝓuintiaꝝ ab vrbe murata vsq̄
ad villā que erat absqꝫ muro ⁊
vsqꝫ ad abel magnū. sup quē po
suerūt archā dn̄i q̄ erat vsqꝫ ī illa
die ī agro iosue betsaītis. Percus
sit autē dn̄s de viris betsamitib⁹
eo q̄ vidissent archā dn̄i ⁊ pcus
sit de ꝑplo septuagita viros ⁊ qn̄
quagita milia plebis. Luxitqꝫ po
pul⁹ eo q̄ dn̄s pcussissꝫ plebē pla
ga magna. Et dixerūt viri betsaī
te. Quis poterit stare in cōspectu
dn̄i dei sācti hui⁹. Et ad quē ascē
det a nobis. Miserūtq̄ nuncios
ad hītatores cariathiarim dicen
tes. Reduxerūt philistiȷ̄m archā
dn̄i descēdite ⁊ reducite eā ad vos.

Venerūt ergo Ca. vij.
viri cariathiarim ⁊ reduxe
rūt archā dn̄i ⁊ intulerūt eam in
domū aminadab in gabaa. Elea
zaꝝ autē filiū eius sāctificauerūt
ut custodiret archā dn̄i. Et factū ē
ex q̄ die māsit archa dn̄i in caria
thiarim multiplicati sūt dies. Erāt
quippe iā ānus vicesim⁹. Et reqe
uit oīs dom⁹ isrł post dn̄m. Ait
autē samuel ad vniūsam domuꝫ
isrł dicens. Si ī toto corde vestro
reuertimini ad dn̄m auferte deos
alienos de medio vrm̄ baalim ⁊
astaroth ⁊ prepate corda vr̄a do
mino ⁊ seruite ei soli ⁊ eruet vos
de manu philistiȷ̄m. Abstulerūt
ergo filij isrł baalim ⁊ astaroth
⁊ seruierunt dn̄o soli. Dixit autem
samuel. Cōgregate vniūsum isrł
in masphat ut oret ꝑ vobis dn̄m.
Et ɔuenerūt in masphat. Hause
runtqꝫ aquā ⁊ effuderūt ī ɔspcū
dn̄i ⁊ ieiunauerūt in die illa ⁊ dix
erunt. Tibi peccauim⁹ dn̄e. Iudi
cauitqꝫ samuel filios isrł in mas
phat. Et audierunt philistiȷ̄m q̄
ɔgregati eēnt filij isrł ī masphat
⁊ ascēderunt satrape philistinoꝝ
ad isrł. Quod cuꝫ audissent filij
isrł timuerūt a facie philistinoꝝ.

Dixerūtq3 ad samuelē. Ne cesses
pro nobis clamare ad dn̄m deum
nostrū vt saluet nos de manū phi
listinoꝝ. Tulit aūt samuel agnū
lactentē vnū et obtulit illū holo
caustū integrū dn̄o. Et clamauit
samuel ad dn̄m pro israhel et ex
audiuit eū dn̄s. Factū est aūt cū
samuel offerret holocaustū: phi
listeos inire bellū cōtra israhel. In
tonuit aūt dn̄s fragore magno i
die illa sup philistijm ⁊ exterruit
eos ⁊ cesi sūt a filijs isrl'. Egressiq3
viri isrl' de masphat psecuti sunt
philisteos ⁊ pcusserunt eos vsq3
ad locū q̄ erat sbt' bethchar. Tu
lit aūt samuel lapidē vnū ⁊ posu
it eū inter masphat ⁊ inter sen ⁊
vocauit nomē loci illi9: lapis ad
iutorij. Dixitq3. Hucusq3 auxilia
tus est nobis dn̄s. Et humiliati sūt
philistijm: nec apposuerūt vltra
vt venirent in terminos isrl'. Fcā
est itaq3 manus dn̄i sup philiste
os cūctis dieb9 samuelis ⁊ reddi
te sūt vrbes q̄s tulerāt philistijm
ab isrl' israheli: ab accharō vsq3
geth et termīos suos. Libauitq3
israhel de manū philistinoꝝ: erātq3
pax inter isrl' ⁊ amorreū. Judica
batq3 samuel isrl' cūctis diebus
vite sue ⁊ ibat p singulos annos
circuiens bethel ⁊ galgala ⁊ mas
phat ⁊ iudicabat israhelē i suprā
dictis locis. Reuertebaturq3 i ra
matha: ibi enī erat domus ei9 et
ibi iudicabat israhelē. Edificauit
etiā ibi altare dn̄o. Ca. viij.

FActū est autem cū senuisset
samuel: posuit filios suos iu
dices israhel. Fuitq3 nomen filij
eius primogeniti iohel ⁊ nomen
secundi abia: iudicum i bersabee.
Et non ambulauerūt filij illius i
vijs eius. sed declinauerunt post
auaritiam acceperūtq3 munera ⁊
peruerterūt iudicium. Congregati
ergo vniuersi maioris natu isrl'
venerūt ad samuelē in ramatha
dixerūtq3 ei. Ecce tu senuisti ⁊ filij
tui non ambulāt in vijs tuis. Cō
stitue nobis regē vt iudicet nos
sicut ⁊ vniuerse habēt nacōnes.
Displicuitq3 sermo i oculis samu
elis. eo ꝙ dixissent. da nobis regē
vt iudicet nos. Et orauit samuel
ad dn̄m. Dixit aūt dn̄s ad samu
elem. Audi vocē populi: in omib9
q̄ loquunt' tibi. Non enī abiecerūt
te sed me: ne regnem sup eos. Iu
xta omnia opa sua que fecerunt
a die q̄ eduxi eos de egipto vsq3
ad diem hanc sicut dereliquerūt
me ⁊ seruierūt dijs alienis: sic fa
ciunt etiā tibi. Nūc ergo vocē eo
rum audi. Verūtamen cōtestare
eos ⁊ predic eis ius r̄egis q̄ regna
turus ē sup eos. Dixit itaq3 samu
el omnia v̄ba domini ad ppl'm q̄
petierat a se regē et ait. Hoc erit
ius regis q̄ imperaturus ē vobis
Filios vr̄os tollet ⁊ ponet i curri
bus suis. facietq3 sibi equites et
precursores quadrigarū suarum
et ↄstituit sibi tribunos ⁊ centuri
ones ⁊ aratores agroꝝ suoruꝫ et
messores segetū et fabros armo
rū et curruū suoꝝ. Filias q3 vr̄as
faciet sibi vnguētarias ⁊ focarias
et panificas. Agros q3 vr̄os ⁊ vi
neas et oliueta optima tollet et
dabit seruis suis. Sed ⁊ segetes
vr̄as et vineaꝝ reddit9 addecia
bit vt det eunuchis ⁊ famlis suis

Seruos etiā vestros ⁊ ancillas ⁊
iuuenes optimos ⁊ asinos aufe
ret ⁊ ponet in ope suo. Greges quoqꝫ
vr̄os adecimabit vos qꝫ eritis ei
serui. Et clamabitis ī die illa a fa
cie regis vestri quē elegistis vob
⁊ nō exaudiet vos dn̄s in die illa
qr petistis vobis regē. Noluit aūt
populꝰ audire vocē samuel̄ ſ; dix
erūt. Nequaq̄. Rex enī erit super
nos ⁊ erimꝰ nos quoqꝫ sicut oēs gē
tes ⁊ iudicabit nos rex noster et
egredietᷣ añ nos ⁊ pugn̄abit bella
nr̄a ꝓ nobis. Et audiuit samuel
oīa verba ppl̄i ⁊ locutꝰ ē ea ī au
ribꝰ dn̄i. Dixit autē dn̄s ad samu
elē. Audi vocē eorum ⁊ ꝯstitue su
per eos regē. Et ait samuel ad vi
ros isrl̄. Vadat vnusquisqꝫ in ci
uitatē suam. Ca. ix.

Erat vir de beniamin noī
ne cis filiꝰ abiel. filij seor. fi
lij bechor. filij sareth. filij aphia.
filij viri iemini fortis robore. Et erāt
ei filiꝰ vocabulo saul electꝰ ⁊ bonꝰ
⁊ non erat vir de filijs isrl̄ meli
or illo. Ab humero ad sursū emine
bat sup oēs populū. Perierant
autē asine cis pr̄is saul. Et dixit
cis ad saul filium suū. Tolle tecū
vnū de pueris ⁊ ꝯsurgens vade
⁊ quere asinas. Qui cū trāsissent
ꝑ montē ephraim ⁊ ꝑ terrā salisa
⁊ nō inuenissent. trāsierūt etiā ꝑ
terrā salim ⁊ nō erant sed ⁊ ꝑ terrā
gemini ⁊ minime repererūt. Cum
autē venissent in terrā suph dixit
saul ad puerū q̄ erat cū eo. Veni
⁊ reuertamur ne forte dimiserit pa
ter meꝰ asinas ⁊ sollicitꝰ sit ꝓ no
bis. Qui ait ei. Ecce vir dei ē in ciui
tate hac vir nobilis oē qd loqᷓ
tur sine ambiguitate venit. Nūc er
go eamꝰ illuc si forte indicet nob
de via nr̄a ꝓpter quā venimꝰ. Dix
itqꝫ saul ad puerū suum. Ecce ibi
mꝰ. Quid feremꝰ ad virū dei. Pa
nis deficit in sitarcijs nr̄is ⁊ spor
tulam nō habemus ut demꝰ hoī dei
nec quicq̄ aliud. Rursus puer re
spōdit sauli ⁊ ait. Ecce inuēta ē in
manu mea q̄rta pars stateris ar
genti demꝰ hoīmi dei ut indicet no
bis viam nr̄am. Olim in isrl̄ sic lo
quebatᷣ vnꝰ q̄sqꝫ vadens ꝯsulere
deū. Venite ⁊ eamꝰ ad videntem.
Qui enī ꝓpheta dicitᷣ hodie vocabatᷣ
olim videns. Et dixit saul ad puerū
suū. Optimꝰ sermo tuus. Veni ea
mꝰ. Et ierunt in ciuitatē in q̄ erat
vir dei. Cūqꝫ ascenderēt cliuū ciui
tatis inuenerūt puellas egrediē
tes ad hauriendā aquā ⁊ dixerūt
eis. Num hic est videns. Que rn̄den
tes dixerūt illis. Hic ē. Ecce añ te.
Festina nūc. hodie enī venit in ci
uitatē qr sacrificiū est hodie popu
li in excelso. Ingredientes vrbē sta
tim inuenietis eū añq̄ ascēdat ex
celsum ad vescēdum. Neqꝫ enī co
messurꝰ est populus donec ille ve
niat qr ipse bn̄dicet hostie ⁊ deīn
ceps comedēt qui vocati sūt. Nūc
ergo ꝯscendite qr hodie repietis
eum. Et ascenderūt in ciuitatē. Cū
qꝫ ambularēt in medio vrbis ap
paruit samuel egrediēs obuiam
eis ut ascēderet in excelsū. Dn̄s aūt
reuelauerat auriculā samuelis:
ante vnā diem q̄ veniret saul di
cens. Hac ipsa hora q̄ nūc ē cras
mittā virū ad te de terra beniamin
⁊ vnges eum ducē sup ppl̄m me
um isrl̄. Et saluabit ppl̄m meū de

manu philistinoꝝ: qꝛ respexi ꝓplꝫ
meum. Venit eñi clamor eoꝝ ad
me. Cūqꝫ aspexisset samuel saulē
dñs dixit ei. Ecce vir quē dixerā ti
bi. Iste dñabit̄ ꝓplo meo Accessit
autē saul ad samuelez in medio
porte ⁊ ait. Indica oro mihi: vbi
est domus videntis. Et respōdit
samuel sauli dicēs. Ego sū vidēs
Ascende ante me in excelsū vt co
medas mecū hodie ⁊ dimittā te
mane et omnia q̄ sunt i corde tuo
indicabo tibi. Et de asinis quas
nudiustertius ꝑdidisti ne sollicit⁹
sis. quia inuēte sūt. Et cuius erūt
optima queqꝫ isrl̄. Nonne tibi ⁊
omni domui pr̄is tui. Respōdens
autē saul ait. Nunq̄d nō fili⁹ ie
mini ego sū de minima tribu isrl̄
et cognacō mea nouissima inter
oēs familias de tribu beniamin.
Quare ergo locut⁹ es mihi sermo
nē istū. Assumens itaqꝫ samuel
saulem ⁊ puerū eius: introduxit
eos in triclinū ⁊ dedit eis locum
in capite eoꝝ qui fuerāt inuitati.
Erāt ei quasi trigita viri. Dixitqꝫ
samuel coco. Da ꝑtem quā dedi
tibi ⁊ p̄cepi vt reponeres seorsum
apud te. Leuauit āt cocus armū
et posuit ante saul. Dixitqꝫ samu
el. Ecce qđ remansit: pone ante te
et comede. qꝛ de industria seruatū
est tibi qn̄ ꝓplm vocaui. Et come
dit saul cū samuele in die illa. Et
descēderūt de excelso in opidū ⁊ lo
cutus est cū saule in solario: stra
uitqꝫ saul in solario et dormiuit.
Cūqꝫ mane surrexissent ⁊ iā dies
lucescēt vocauit samuel saulē i so
lario dicēs Surge vt dimittā te Et
surrexit saul. Egressi sūt ambo: ipe
videlicet ⁊ samuel. Cūqꝫ descende
rent i extrema ꝑte ciuitatis: samuel
dixit ad saul. Dic puero vt ante
cedat nos ⁊ trāseat. Tu āt subsiste
paulisper vt indicē tibi v̄bū dñi.

Tulit autē samuel. Ca. x.
lenticulā olei ⁊ effudit super
caput ei⁹ ⁊ deosculat⁹ ē eū et ait.
Ecce vnxit te dñs sup hereditatē
suā in p̄ncipē ⁊ liberabis ꝓplꝫ suū
de manib⁹ inimicoꝝ ei⁹ q̄ in circui
tu ei⁹ sunt Et hoc tibi signū: qꝛ vn
xit te deus in p̄ncipē. Cūqꝫ abieris
hodie a me: inuenies duos viros
iux̄ sepulchrū rachel in finib⁹ be
niamin i meridie: dicētqꝫ tibi. In
uente sūt asine ad q̄s ieras ꝑqui
rendas ⁊ intermissis pater tu⁹ asi
nis sollicit⁹ ē ꝓ vob̄ ⁊ dicit. Quid
faciā de filio meo. Cumqꝫ abieris
inde ⁊ vltr̄ trāsieris ⁊ veneris ad
quercū thabor: inuenient te tres
viri ascendentes ad deū in bethel:
vnus portās tres hedos et alius
tres tortas panis ⁊ alius portās
lagenā vini. Cūqꝫ te salutauerit
dabūt tibi duos panes ⁊ accipi
es de manu eoꝝ. Post hec venies
in collē dñi vbi ē statio philistio
rum. Et cū ingressus fueris ibi vr
bē: obuiū habebis gregē ꝓphetaꝝ
descēdentiū de excelso et ante eos
psalteriū ⁊ timpanū ⁊ tibiā et ci
tharam. ipsosqꝫ ꝓphetātes ⁊ insi
liet in te spiritus dñi ⁊ ꝓphetabis
cum eis et mutaberis i viruꝫ aliū
Quādo ergo euenerint signa hec
oīa tibi: fac quecūqꝫ inuenerit
manus tua: qꝛ dñs est tecū. Et de
scēdes ante me i galgala. Ego q̄p
pe descēdā ad te vt offeras obla
cōez ⁊ ymoles victias pacificas

Septē dieb⁹ expectabis donec ve
niā ad te ⁊ oñdam tibi q̄ facias·
Itaqꝫ cum aūtisset humeꝝ suum
ut abiret a samuele immutauit ei
de⁹ cor aliud et venerūt ōnia sig̃
hec in die illa· Venerūtqꝫ ad pre
dictū collem ⁊ ecce cune⁹ ꝓphetarū
obui⁹ ei· Et insiluit sup eum spūs
dñi ⁊ ꝓphetauit in medio eoꝝ· Vi
dentes aūt ōnes qui nouerāt eū
heri ⁊ nudiustertiꝰ ꝙ eēt cū ꝓphe
tis ⁊ ꝓpheraret dixerūt adinuicem
Que nā res accidit filio cis·¶ Nū
⁊ saul inter ꝓphetas·¶ Rñditqꝫ ali⁹
ad alteꝝ dicens· Et cis pat̃ eius·
Proptēa versū ē in ꝓuerbiū· Nū
⁊ saul inter ꝓphetas·¶ Cessauit au
tē ꝓphetare ⁊ venit ad excelsū· Dixit
qꝫ patru⁹ saul ad eū ⁊ ad puerū
eius Quo abistis·¶ Qui rñderunt·
Querere asinas· Quas cū nō repe
rissem⁹ venim⁹ ad samuelē· Et di
xit ei patru⁹ su⁹· Indica mihi q̄d
dixerit tibi samuel Et ait saul ad
patruū suum Indicauit nobis ꝙ
inuente eēnt asine· De sermōe aūt
regni nō indicauit ei quē locut⁹
fuerāt ei samuel· Et ɔuocauit samu
el pp̄lm ad dñm in masphat ⁊ ait
ad filios isrl'· Hec dicit dñs deus
israhel· Ego eduxi israhel de egip
to ⁊ erui vos de manu egipcōꝝ
⁊ de manu ōmū regū qui afflige
bāt vos· Vos aūt hodie ꝓiecistis
dñm deū vrm qui solus saluauit
vos de vniūsis malis ⁊ tribulaci
onib⁹ vris ⁊ dixistis· Nequaq̄: sꝫ
regē cōstitue sup nos· Nūc ergo
state corā dño p trib⁹ vestras ⁊
per familias· Et applicauit samu
el ōnes trib⁹ isrl' ⁊ cecidit sors su
p tribum beniamin Et applicauit

tribū beniamin ⁊ cognacōes ei⁹
⁊ cecidit sup cognacōem metri ⁊
puenit vsqꝫ ad saul filiū cis· Que
sierūt ergo eum ⁊ nō ē inuentus
illic· Et consuluerūt p⁹ hec dñm
vtꝝ nam venturus esset illuc Respō
ditqꝫ dñs Ecce abscōdit⁹ ē domi·
Cucurrerūt itaqꝫ ⁊ tulerūt eum in
de stetitqꝫ in medio ppli ⁊ altior
fuit vniūso populo ab humero et
sursum· Et ait samuel ad ōnē po
pulū· Certe videtis quē elegit do
min⁹ qm̄ nō sit similis illi in ōni
populo· Et clamauit oīs popul⁹
⁊ ait· Viuat rex· Locutus ē aūt sa
muel ad pplm legē regni ⁊ scrip
sit in libro ⁊ reposuit corā dño Et
dimisit samuel oēꝫ pplm singlos
ī domū suā Sed ⁊ saul abijt in do
mū suā in gabaath Et abijt cum
eo pars exercitus quoꝝ tetigerāt
de⁹ corda· Filij vero belial dixerūt
Nū saluare nos poterit iste·¶ Et de
spexerūt eū ⁊ non attulerūt ei mu
nera Ille vero dissimulabat se au
dire·

¶ Capitulū·xi·

ET factū est q̄si post mēsem
ascēdit naas amonites ⁊ pug̃
re cepit aduersū iabes galaad:
dixeruntqꝫ ōnes viri iabes ad na
as· Habeto nos federatos ⁊ seruie
m⁹ tibi· Et respōdit ad eos naas
amonites In hoc feriā vobiscū fe
d⁹ ut eruā ōmū vestꝝ oculos dex
tros ponāqꝫ vos opprobriū ī vni
uerso isrl'· Et dixerūt ad eū senio
res iabes· Cōcede nobis septē di
es ut mittam⁹ nūcios ad vniuer
sos terminos israhel ⁊ si nō fuerit
q̄ defēdat nos egrediemur ad te
Venerūt ergo nūcij in gabaad
saul' ⁊ locuti sūt v̄ba hec audiēte

pplo. Et leuauit oīs populus vocē
suā et fleuit. Et ecce saul veniebat
sequēs boues de agro et ait. Quid
habet pp̄ls q̄ plorat. Et narraue
rūt ei v̄ba viro[rum] iabes. Et insiluit
spūs dn̄i in saul cū audisset hec ver
ba et iratus est furor eius nimis.
Et assumēs vtrūq[ue] bouē ocidit in
frusta. misitq[ue] in oēs t'minos isrl̄
per manū nūtio[rum] dicēs. Quicūq[ue]
nō exierit et secutus fuerit saul et
samuel sic fiet bobus eius. Inua
sit ḡ tior dn̄i pplm̄ et egressi sūt q̄si
vir vnus et recēsuit eos in bezech
Fuerūtq[ue] filio[rum] isrl̄ trecēta milia.
viro[rum] aūt iuda triginta milia. Et
dixerūt nūcijs q̄ venerāt. Sic di
cetis viris q̄ sūt in iabes galaad.
Cras erit vob̄ salus cū incaluerit
sol Venerūt ḡ nūcij et nūtiauerūt
viris iabes. Qui letati sūt et dixerūt
Mane exibim[us] ad vos et facietis
nob̄ oē qd̄ placuerit vob̄. Et factū
est cū dies crastin[us] venisset ostitu
it saul pplm̄ ī tres ptes. Et īgress[us]
est media castra in vigilia matu
tina et pcussit amon vsq[ue] dū inca
lesceret dies. Reliq̄ autē dispsi sūt
ita ut nō relinquerent in eis duo
pariter. Et ait pplus ad samuelē
Quis est iste q̄ dixit saul non reg
bit sup nos. Date viros et interfi
tiem[us] eos. Et ait saul. Non occidet
quisq̄ in die hac qr hodie fecit do
min[us] salutē in isrl̄. Dixit āt samu
el ad pplm̄ Venite et eamus ī gal
gala et innouem[us] ibi regnū. Et ep
rexit oīs populus in galgala et fe
cerūt ibi regē saul corā dn̄o ī gal
gala. Et ymolauerūt ibi victias
pacificas corā dn̄o Et letat[us] ē ibi
saul et cuncti viri israhel nimis.

Dixit autē samuel Ca. xij.
ad vniuersum israhel. Ecce
audiui vocē vr̄am iuxta omnia q̄
locuti estis ad me et ostitui super
vos regē. Et nūc rex gradit[ur] ante
vos. Ego autē senui et icanui Por
ro filij mei vobiscū sunt. Itaq[ue] ou
satus corā vobis ab adolescentia
mea vsq[ue] ad hanc diē. ecce p̄sto
sū. Loquimini de me corā dn̄o et
corā cristo eius: vtrū bouem cui[us]
q̄ tulerim ā asinū. siquem q̄ calū
niatus sū. si oppressi aliquē. si de
manū cuiusq̄ munus accepi et cō
temnā illud hodie restituamq[ue] vo
bis. Et dixerūt. Nō es calūniatus
nos neq[ue] oppressisti neq[ue] tulisti de
manu alicuius quippiam Dixitq[ue]
ad eos. Testis est dn̄s aduersū
vos et testis crist[us] eius in die hac
qr non inueneritis in manu mea
quippiā. Et dixerūt. Testis. Et ait
samuel ad populū. Dn̄s qui fecit
moysen et aaron et eduxit patres
nr̄os de terra egipti adest. Nunc
ergo state ut iuditio contendam
aduersum vos coram domino de
omnib[us] misericordijs dn̄i quas
fecit vobiscum et cū patribus ve
stris quomodo iacob ingressus ē
in egiptum et clamauerūt patres
vestri ad dominū et misit domin[us]
moysen et aaron et eduxit patres
vestros de egipto et collocauit eos
in loco hoc Qui obliti sunt domini
dei sui et tradidit eos in manu sy
sare magistri militie asor et in ma
nu philistino[rum] et in manu regis
moab et puguerūt aduū eos. Po
stea aūt clamauerūt ad dn̄m et di
xerūt. Peccauim[us] qr dereliq̄m[us] dn̄m
et seruiuimus baalim et astaroth.

Nunc ergo erue nos de manu ini
micoꝝ nostroꝝ ⁊ ſuiem⁹ tibi. Et
misit dñs ierobaal ⁊ badan ⁊ ſā̄p
ſon ⁊ barach ⁊ yepte ⁊ ſamuel ⁊
eruit vos de manu inimicoꝝ vr̄o
rum ꝑ circuitū ⁊ habitaſtis ꝯfidē
ter. Videntes aūt ꝙ naas rex filio
rū amon veniſſet adūſum vos di
xiſtis mihi nequaꝗ̄. ſꝫ rex impera
bit nobis cū dñs de⁹ veſter regret
in vobis. Nunc ergo p̄ſto ē rex ve
ſter quē elegiſtis et petiſtis. Ecce
dedit vob̄ dñs regem. Si timueri
tis dñm ⁊ ſeruieritis ei ⁊ audieritis
vocē eius ⁊ nō exaſperaueritis os
dñi. eritis vos ⁊ rex q̄ imperat vo
bis ſeq̄ntes dñm deū nr̄m. Si aūt
nō audieritis vocē dñi ſꝫ exaſperā
ueritis ſmōes eius erit man⁹ dñi
ſup vos ⁊ ſup p̄res vr̄os. Sꝫ ⁊ nūc
ſtate ⁊ videte rem iſtā grādē quā
factur⁹ ē dñs in cōſpcū vr̄o. Nun
quid non meſſis tritici ē hodie?
Inuocabo dñm ⁊ dabit voces et
pluuias ⁊ ſcietis ⁊ videbitis ꝙ
grande malū feceritis vob̄ in ꝯſpe
ctu dñi petētes ſuper vos regē. Et
clamauit ſamuel ad dñm ⁊ dedit
dñs voces et pluuias in illa die.
Et timuit oīs ppl's nimis dñm ⁊
ſamuelem. Et dixit vniūſus ppl's
ad ſamuelē. Ora ꝓ ſeruis tuis ad
dñm deū tuū ut nō moriamur. Ad
didim⁹ enī vniuerſis pcc̄is nr̄is
malū ut peterem⁹ nobis regē. Di
xit autē ſamuel ad ppl'm. nolite ti
mere. Vos feciſtis vniuerſū ma
lū hoc. Verūtamē nolite recedere
a tergo dñi. ſed ſeruite dño in oī
corde vr̄o ⁊ nolite declinaē pt⁹ va
na q̄ non ꝓderūt vobis neq̄ eru
ent vos. ꝙ vana ſūt ⁊ nō derelin

quet dñs ppl'm ſuū ꝓpter nomen
ſuū magnū ꝙ iurauit dñs facere
vos ſibi ppl'm. Abſit autē a me hoc
pctm̄ in dño ut ceſſem orare ꝓ vo
bis ⁊ docebo vos viā bonā ⁊ rectā.
Igit̄ timete dñm ⁊ ſeruite ei in ve
ritate ⁊ ex toto corde vr̄o. Vidiſtis
enī magnifica q̄ in vob̄ geſſerit do
minus. Qꝫ ſi pſeuerauerititis in ma
licia ⁊ vos ⁊ rex veſter pit̄ pibitis.

Filius vnius an ¶ Ca. xiij.
ni erat ſaul cū regnare cepiſ
ſet duob⁹ aūt annis regnauit ſu
ꝑ iſrl'. Et elegit ſibi ſaul tria milia
de iſrl'. Et erāt cū ſaul duo milia ī
machmas ⁊ in mōte bethel mille
autē cū ionatha ī gaba beniamī.
Porro ceterū populū remiſit vnū
quēq̄ in tabnacula ſua. Et percuſ
ſit ionathas ſtaciōē philiſtino
rū que erāt in gabaa. Qd cū audiſ
ſet philiſtiim ſaul cecinit bucina
in oī terra dicēs. Audiāt hebrei.
Et vniuerſus iſrl' audiuit huiuſ
cemodi famā pcuſſit ſaul ſtacio
nē philiſtioꝝ. Et erexit ſe iſrl' ad
ūſus philiſtiim. Clamauit ergo
ppl's poſt ſaul in galgala ⁊ phili
ſtiim ꝯgregati ſūt ad preliādum
cōtra iſrl'. triginta milia curruū et
ſex milia eq̄tum ⁊ reliquū vulg⁹
ſic arena q̄ eſt in litore maris plu
rima. Et aſcēdentes caſtrametati
ſūt in machmas ad oriētē betha
uē. Qd cū vidiſſent viri iſrl' ſe in
arto poſitos. afflict⁹ enī erat ppl's
abſcōderunt ſe in ſpeluncis ⁊ in ab
ditis in petriſq̄ in antris et in ci
ſternis. Hebrei autē tranſierūt ior
danē in terrā gad et galaad. Cū
q̄ adhuc eſſꝫ ſaul in galgala vni
uerſus popul⁹ pterrit⁹ ē q̄ ſeq̄ba

tur eũ· Et expectauit iuxta placitũ
samuelis septẽ dieb⁹ ⁊ nõ venit
samuel in galgala · Dilapsusq; ẽ
ꝑplꝰs ab eo· Ait ergo saul· Affer
te mihi holocaustũ ⁊ pacifica· Et
obtulit holocaustũ· Cũq; ꝯplesset
offerens holocaustũ: ecce samuel
veniebat· Et egressus ẽ saul obui
am ei vt salutaret eũ· Locutusq;
est ad eũ samuel · Quid fecisti?
Rñdit saul· Quia vidi ꝙ ꝑpl's di
laberet̃ a me ⁊ tu nõ veneras iux
ta placitos dies: porro philistijm
ꝯgregati fuerãt ĩ machmas: dixi
Nũc descẽdent philistijm ad me ĩ
galgala ⁊ faciẽ dñi ñ placaui Ne
cessitate ꝯpulsus: obtuli holocau
stũ dño· Dixitq; samuel ad saul·
Stulte egisti: nec custodisti man
data dñi dei tui q̃ p̃cepi tibi Q̃d si
nõ fecisses: iam nũc p̄parasset do
min⁹ regnũ tuũ sup isrl'· ĩ sempi
ternũ· Sȝ nequaq̃ regnũ tuũ vltẽ
ꝯsurget· Quesiuit dñs sibi viruȝ
iuxta cor suũ ⁊ precepit ei dñs vt
esset dux sup ꝑplꝫ suũ: eo ꝙ nõ ser
uaueris q̃ p̃cepit dñs· Surrexit
aũt samuel ⁊ ascẽdit de galgalis
in gabaa beniamin· Et reliq̃ ꝑpl'i
ascẽderũt post saul obuiã ꝑpl'o· q̃
expugnabãt eos: venientes de gal
gala ĩ gabaa ĩ colle beniamin· Et
recẽsuit saul populũ q̃ inuẽti fue
rãt cũ eo quasi sexcẽtos viros et
saul et ionathas filius ei⁹· popu
lusq; qui inuentus fuerat cũ eis·
erat in gabaa beniamin· Porro
philistijm ꝯsederãt in machmas
Et egressi sunt ad p̄liandũ de ca
stris philistiorũ tres cunei· Vn⁹
cuneus pgebat ꝯtra viã ephra
im ad terrã saul· Porro ali⁹ igre
diebat̃ p viã bethoron· Terti⁹ at
v̄terat se ad iter t̃mi ĩ t̃ra sabaa·
imminẽtis valꝉ seboĩ ꝯtr̃ desertũ Por
ro faber ferrari⁹ ñ inueniebat̃ ĩ oĩ
t̃ra isrl'· Cauerãt eñ philistijm ne
forte facerẽt hebrei gladiũ ꝗ̃ lãceã
Descẽdebat ergo oĩs isrl' ad phi
listijm vt acueret vnusquisq; vo
merẽ suũ ⁊ ligonẽ ⁊ securim ⁊ tri
dentẽ et sarculũ· Retuse itaq; erãt
acies vomerũ ⁊ ligonũ ⁊ tridenti
ũ ⁊ securiũ vsq; ad stimuluȝ corri
gendum· Cũq; venisset dies pre
lij: nõ ẽ inuent⁹ ensis ⁊ lancea in
manu toti⁹ populi q̃ erat cũ saul
et ionatha: excepto saul et iona
tha filio e⁹ Egressa ẽ ãt statio phi
listijm vt trãscẽdet̃ ĩ machmas

Et accidit ¶ Ca· xiiij·

quadam die vt diceret io
nathas filius saul ad adolescen
tẽ armigerũ suũ· Veni ⁊ trãseam⁹
ad statiõnez philistinorũ: q̃ ẽ trãs
locũ illũ· Patri ãt suo hoc ipm ñ
indicauit· Porro saul morabat̃ ĩ
extrema pte gabaa: sb malagrãna
to q̃ erãt ĩ agro gabaa· Et erãt ꝑpl's
cũ eo q̃si sexcẽtorũ virorũ· Et achi
as fili⁹ achitob fr̃is ychabod fi
lij phinees· q̃ ortus fuerat ex heli
sacerdote dñi ĩ silo: portabat ephot
Sȝ ⁊ ꝑpl's ignorabat q̃ isset iona
thas· Erãt ãt int̃ ascẽsus: p quos
nitebat̃ ionathas trãsire ad sta
tiões philistinorũ: eminẽtes petre
ex vtraq; pte ⁊ q̃si ĩ modũ dentiũ
scopuli hic inde prupti Nomẽ vni
boses ⁊ nomẽ alteri sene· Vn⁹ sco
pulus ꝓminẽs ad aq̃lonẽ ex ad
uerso machmas ⁊ alter ad meri
diẽ ꝯtra gabaa· Dixit autẽ iona
thas ad adolescẽtẽ armigerũ suũ·

veni trāseam⁹ ad statōez incircū
cisoꝝ horū si forte fatiat dn̄s pro
nob̄ qꝛ non ē dn̄o difficile saluaē
vl̄ in multis vel ī paucis. Dixitq̄
ei armiger su⁹. Fac oīa q̄ placet
aīo tuo. Perge quo cupis ⁊ ero
tecū vbicūq̄ volueris. Et ait iona
thas. Ecce nos transimus ad vi
ros istos. Cūq̄ apparuerim⁹ eis
si taliter locuti fuerint ad nos ma
nete donec veiam⁹ ad vos stem⁹
in loco nostro nec ascendam⁹ ad
eos. Si aūt dixerint ascēdite ad
nos ascēdam⁹ ad eos qꝛ trādidit
eos dn̄s in manib⁹ nostris. Hoc
erit nob̄ signū. Apparuit igitur vt̄
q̄ statōi philistinoꝝ. Dixerūtq̄
philistijm. En hebrei egrediūtur
de cauernis ī quib⁹ abscōditi fue
rāt. Et locuti sūt viri de statōe ad
ionathā ⁊ ad armigeꝝ eius dixe
runtq̄. Ascēdite ad nos ⁊ ostēde
mus vob̄ rē. Et ait ionathas ad
armigeꝝ suū. Ascēdamu⁹ Seque
re me. Trādidit em̄ dn̄s eos ī ma
nus isrl̄. Ascēdit autē ionathas
manib⁹ ⁊ pedibus reptans et ar
miger eius post eū. Itaq̄ cum vi
dissent fatiē ionathe alij cadebāt
ante ionathā alios armiger ei⁹
interfitiebat sequēs eū. Et facta ē
plaga prima quam percussit iona
thas et armiger eius q̄si viginti
viroꝝ in media pte iugeris quā
par boū ī die arare cōsueuit. Et fa
ctū est miraculū in castris et per
agros. Sz ⁊ omnis pplus statio
nis eoꝝ qui ierāt ad predādum
obstupuit ⁊ cōturbata sūt castra
Et accidit q̄si miraculū a deo. Et re
spexerūt speculatores saul q̄ erāt
in gabaa beniamin. Et ecce multi
tudo p̄strāta et huc illucq̄ diffu
giēs. Et ait saul populo q̄ erat cū
eo. Requirite ⁊ videte q̄s abierit
ex nob̄. Cūq̄ requisissent repertū
ē nō adesse ionathā ⁊ armigerū
ei⁹. Et ait saul ad achiam. Appli
ca archā domini. Erāt eī ibi archa
dn̄i in die illa cū filijs isrl̄. Cūq̄
loqueret̄ saul ad sacerdotē tumul
tus magnus exortus ē in castris
philistinorum. Crescebatq̄ pau
latī ⁊ clari⁹ resonabat. Et ait saul
ad sacerdotē. Cōtrahe manū tuā
Cōclamauit ergo saul ⁊ oīs po
pul⁹ qui erat cū eo ⁊ venerūt vsq̄
ad locū certaminis. Et ecce versus
fuerat gladius vniuscuiusq̄ ad
primū suū ⁊ cedes magna nimis
Sz ⁊ hebrei q̄ fuerāt cū philistijm
heri ⁊ nudiustерci⁹ ascēderantq̄
cū eis ī castris reuersi sūt ut eēnt
cū isrl̄ ⁊ hijs qui erāt cum saul ⁊
ionatha. Oēs q̄q̄ israhelite qui se
abscōderant ī mōte ephraim au
dientes q̄ fugissent philistei soti
auerūt se cū suis in prelio. Et erāt
cū saul quasi decemmilia viroꝝ ⁊
saluauit dn̄s deus isrl̄ in die illa
Pugna āt puenit vsq̄ ad betha
uen. Et viri isrl̄ sociati sūt sibi in
die illa. Adiurauit autē saul po
pulū dicens. Maledict⁹ vir q̄ cōme
derit panē vsq̄ ad vesperā donec
vlciscar de inimicis meis. Et non
mādūcauit vniuersus populus
panē. Omneq̄ terre vulgus venit
in saltū in quo erāt mel sup faciē
agri. Ingressus ē itaq̄ popul⁹ sal
tū ⁊ apparuit fluēs mel. Nullusq̄
applicuit manū ad os suū. Time
bat em̄ populus iuramētū. Por
ro ionathas non audierat cum

adiuratēt pater eiꝰ populū. Exte
ditqꝫ sūmitatē virge quā hēbat ī
manu et intinxit in fauuꝫ mellis.
Et ꝯuertit manū suā ad os suum
et illūinati sūt oculi eiꝰ Rn̄densqꝫ
vnꝰ de ꝑplo ait. Iureiurādo ꝯstri
xit pr̄ tuus ꝑplm̄ dicens. Maledi
ctus vir q̄ ꝯmederit panē hodie.
Defecerat aūt ꝑplus Dixitqꝫ iona
thas. Turbauit pater meꝰ traꝫ.
Vidistis ipi qꝛ illūinati sūt oculi
mei. eo ꝙ gustauerim paululū de
melle isto: quantomagis si ꝯme
dissꝫ ꝑpl's de p̄da inimicoꝝ suoꝝ
quā repit. Nōne maior plaga fc̄a
fuisset ī philistijm. Percusserūt
ergo ī die illa philisteos: a mach
mis vsqꝫ in hailon. Defatigatꝰ ē
aūt ꝑpl's nimis ⁊ v̇sus ad predā
tulit oues ⁊ boues ⁊ vitulos ⁊ ma
ctauerūt in t̄ra. Comeditqꝫ ꝑpl's
cū sanguine. Nuntiauerūt autē
sauli dicētes: ꝙ ꝑpl's peccassꝫ dn̄o
comedēs cū sanguīe. Qui ait Pre
uaricati estis. Voluite ad me iaꝫ
nūc saxū grāde. Et dixit saul. Disp
gamini in vulgus ⁊ dicite eis vt
adducat ad me vnusquisqꝫ bouē
suum ⁊ arietem et occidite super
istud ⁊ vescimini ⁊ nō peccabitis
dn̄o: ꝯmedētes cū sāguine Addu
xit itaqꝫ om̄is ꝑplus vnꝰquisqꝫ bo
uem ī manu sua vsqꝫ ad noctē et
occiderūt ibi. Edificauit aūt saul
altare dn̄o. Tūcqꝫ p̄mū cepit edi
ficare altare dn̄o. Et dixit saul. Ir
ruamus sup philisteos nocte et
vastemus eos vsqꝫ dū illucescat
mane: nec relinq̄mus ex eis virū
Dixitqꝫ ꝑplus. Om̄e qd̓ bonū tibi
videt̄ in oculis tuis fac. Et ait sacer
dos. Accedamus huc ad deū. Et

ꝯsuluit saul dn̄m dicēs. Nū ꝑse
quar philistijm. Si trades eos ī
manū isrl'. Et nō r̄ndit ei ī die illa
Dixitqꝫ saul. Applicate huc vniū
sos āglos ꝑpli ⁊ scitote ⁊ videte ꝑ
quē acciderit hꝰ pc̄m̄ hodie. viuit
dn̄s saluator isrl': qꝛ si ꝑ ionathā
filiū meū factū ē absqꝫ r̄tractatōe
morief. Ad quod nullus ꝯtradi
xit ei de oī populo. Et ait ad vniū
sum isrl'. Separami vos in p̄tem
vnā et ego cū ionatha filio meo
ero ī p̄te altera. Rn̄ditqꝫ ꝑpl's ad
saul. Qd̓ bonū tibi videt̄ in oculis
tuis fac Et dixit ad dn̄m deū isrl'.
Dn̄e deus israhel da inditiū: quid
ē ꝙ nō respōderis s̄uo tuo hodie.
Si in me aut ī ionatha filio meo
ē iniq̄tas hec: da ostionē. Aut si
hec iniq̄tas ē ī ꝑplo tuo: da sancti
tatē. Et dep̄hensus ē ionathas et
saul. populꝰ āt exiuit. Et ait saul.
Mittite sortē int̄ me et inter iona
thā filiū meū. Et captus est iona
thas. Dixit aūt saul ad ionathā
Indica mihi q̄d feceris. Et indica
uit ei ionathas ⁊ ait. Gustās gu
staui ī sūmitate virge q̄ erat ī ma
nu mea paululū mell'. Et ecce ego
morior. Et ait saul. Hec faciat m̄
deus ⁊ hec addat: qꝛ morte morie
ris ionatha. Dixitqꝫ ꝑpl's ad saul
Ergo ne ionathas morief: q̄ fecit
salutē hanc magnā in isrl'. Hoc
nephas ē. Viuit dominus: si ceci
derit capillus de capite eiꝰ in traꝫ
qꝛ cū deo opatꝰ ē hodie. Liberauit
ergo ꝑpl's ionathā vt n̄ moreret
Recessitqꝫ saul: nec ꝑsecutus est
philistijm. Porro philistijm abi
erunt in loca sua. Et saul ꝯfirma
to regno super israhel: pugnabat

p circuitũ aduersũ oẽs inimicos
eius cõtͣ moab ⁊ filios amon et
edom ⁊ reges soba ⁊ philisteos:
et quocũqꝫ se verterat supabat.
Congregatoqꝫ exercitu percussit
amalech ⁊ eruit isrl̃ de manu va
statorꝫ eius. Fuerũt autẽ filij saul
jonathas ⁊ iesui ⁊ melchisua. Et
noĩa duarꝫ filiarum eius nomen
p̃mogenite merob ⁊ nomẽ mino
ris michol ⁊ nomen vxoris saul
achinoeꝫ filia achimaas. Et no
men p̃ncipis milicie ei⁹ abner fili
us ner: patruelis saul. Porro cis
fuit pr̃ saul et ner pr̃ abner fili⁹
abiel. Erat autẽ bellũ potens adũ
sum philisteos: õmibus diebus
saul. Nam quẽcũqꝫ viderat saul
virum fortẽ ⁊ aptum ad preliuꝫ:
sociabat eum sibi. Ca. xv.

Et dixit samuel ad saul Me
misit dñs ut vngereꝫ te ĩ re
gem sup pp̃lm eius isrl̃. Nunc er
go audi voceꝫ dñi. Hec dicit dñs
exercituũ. Recensui q̃cumqꝫ fecit
amalech israheli: q̃uo restitit ei ĩ
via cũ ascẽderet de egipto. Nũc er
go vade ⁊ pcute amalech ⁊ demo
lire vniuersa eius. Non parcas
ei ⁊ nõ cõcupiscas ex rebus ipsi⁹
aliquid: ƀ interfice a viro vsqꝫ ad
mulierẽ ⁊ paruulũ atqꝫ lactentẽ
boueꝫ ⁊ ouem camelũ ⁊ asinum.
Precepit itaqꝫ saul pp̃lo ⁊ recensu
it eos quasi agnos. ducẽta milia
peditum et decem milia virorum
iuda. Cumqꝫ venisset saul vsqꝫ
ad ciuitatem amalech tetẽdit insi
dias in torrẽte. Dixitqꝫ saul cineo
Abite. recedite. atqꝫ discedite ab
amalech ne forte ĩuoluam te cuꝫ
eo. Tu enĩ fecisti misericordiam
cũ õmibus filijs isrl̃ cũ ascẽderent
de egipto. Et recessit cineus de me
dio amalech. Percussitqꝫ saul a
malech ab euila donec venias sur
que ẽ e regiõe egipti. Et app̃hẽdit
agag regem amalech viuũ. Oẽ
autẽ vulgus interfecit in ore gla
dij. Et pepcit saul ⁊ pp̃ls agag et
optimis gregib⁹ ouiũ et armẽto
rũ ⁊ vestib⁹ ⁊ arietibus ⁊ vniũsis
que pulcra erãt nec voluerũt dis
perdere ea. Quicq̃d ergo vile fue
rat ⁊ reprobũ hoc demoliti sunt.
Factũ est autẽ v̇bũ dñi ad samu
el dicẽs. Penitet me ꝙ cõstituerĩ
saul regẽ qꝛ dereliq̃t me et verba
mea ope nõ impleuit. Contrista
tusqꝫ ẽ samuel ⁊ clamauit ad do
minũ tõ nocte. Cumqꝫ de nocte sur
rexissꝫ samuel ut iret ad saul ma
ne nuntiatũ ẽ samueli eo ꝙ venissꝫ
saul ĩ carmelũ ⁊ erexisset sibi for
nicẽ triũphaleꝫ ⁊ reuersus trãsis
set descẽdissetqꝫ in galgala Venit
ergo samuel ad saul ⁊ saul offẽ
bat holocaustũ dño de inicijs p̃
darũ que attulerat ex amalech.
Et cũ venisset samuel ad saul di
xit ei saul. Bñdictus tu dño. Im
pleui v̇bum dñi. Dixitqꝫ samuel.
Et que ẽ hec vox gregũ que reso
nat in auribus meis ⁊ armẽtorũ
quaꝫ ego audio. Et ait saul. De
amalech adduxerũt ea. Pepcit
enĩ popul⁹ meliorib⁹ ouibus ⁊ ar
mentis ut imolarent dño deo tuo
reliqua vero occidim⁹. Ait autẽ
samuel ad saul. Sine me ⁊ indi
cabo tibi que locutus sit dñs ad
me nocte. Dixitqꝫ ei. Loq̃re. Et ait
samuel. None cum puulus esses
in oculis tuis caput ĩ tribub⁹ isrl̃

factus es. Vnxitqȝ te dñs in regē
sup isrl̄ et misit te dñs in viaȝ et
ait. Vade ⁊ interfice peccatoēs ama
lech et pugnabis ɔtra eos vsqȝ
ad internecōnē eoꝝ. Quare ḡ n̄ au
disti vocē dñi. ſ; v̄sus ad predā es
et fecisti malū ī oculis dñi. Et ait
saul ad samuelem. Imo audiui
vocē dñi ⁊ ābulaui in via ꝑ quā
misit me dñs ⁊ adduxi agag r̄egē
amalech ⁊ amalech interfeci. Tu
lit aūt de preda ꝑplꝰs oues et bo
ues. p̄mitias eoꝝ que cesa sūt vt
ymolet dño deo suo in galgalis.
Et ait samuel. Nunq̄d vult dñs
holocausta aut victimas et non
potius vt obediat̄ voci dñi. Me
lior est eīm obedientia q̄ȝ victime
⁊ auscultar̄e magis q̄ȝ offerre adipē
arietū: qm̄ quasi peccatū ariolādi
ē repugn̄re et q̄si scelus ydolatrie
nolle acq̄escere. Pro eo ḡ ꝙ abie
cisti sermonē dñi: abiecit te dñs
ne sis rex. Dixitqȝ saul ad samue
leȝ. Peccaui: ꝙ p̄uaricatꝰ sū s̄mo
nē dñi ⁊ v̄ba tua. timens ꝑplm̄ et
obediens voci eoꝝ. Sed nūc por
ta q̄so peccatū meū et reuertere me
cū vt adorem dñm. Et ait samuel
ad saul. Non reuertar tecū ꝙ ꝓieci
sti s̄monē dñi ⁊ ꝓiecit te dñs ne
sis rex sup israhel. Et ɔuersus est
samuel vt abiret. Ille āt app̄hē
dit sūmitatē pallij eiꝰ q̄ ⁊ scissa ē
Et ait ad eū samuel. Scidit dñs
regnū isrl̄ a te hodie et tradidit
illud ꝓximo tuo meliori te Porro
triūphator in isrl̄ nō pcet ⁊ peni
tudie nō flectet̄. Neqȝ eīm hō ē vt
agat penitēciā. At ille ait. Pecca
ui. S; nūc honora me corā seniori
bꝰ ꝑplī mei ⁊ corā isrl̄ ⁊ reuertere

mecū vt adorē dñm deū tuū. Reu
sus ḡ samuel: secutꝰ ē saulē Et ado
rauit saul dñm. Dixitqȝ samuel.
Adducite ad me agag regē ama
lech. Et oblatꝰ ē ei agag pinguissi
mus tremēs. Et dixit agag. Sicci
ne separat amara mors. Et ait sa
muel. Sicut fecit absqȝ liberis muli
eres gladius tuꝰ: sic absqȝ liberis
erit int̄ mlieres mr̄ tua. Et ī frusta
ɔcidit eū samuel corā dño i gal
gal. Abijt āt samuel ī ramatha
saul vero ascēdit ī domū suaȝ i ga
baa. Et n̄ vidit samuel vlt̄ saul
vsqȝ ad dieȝ mortis sue. Verūta
mē lugebat samuel saul: qm̄ dñȝ
penitebat ꝙ ɔstituisset regē saul
sup israhel. Ca. xvi.
Dixitqȝ dñs ad samuelē Vsqȝ
q̄ tu luges saul cū ego ꝓieceri eū
ne r̄egnet sup isrl̄. Imple cornu tu
ū oleo ⁊ veni vt mittā te ad ysai be
thleemitē. Prouidi eīm ī filijs eiꝰ
m̄ r̄egē. Et ait samuel. Quō vadā
Audiet eīm saul ⁊ interficiet me. Et
ait dñs. Vitulū de armēto tolles
ī manu tua ⁊ dices. Ad ymolādū
dño veni. Et vocab̄ ysai ad victi
mā. Et ego ostēdā tibi q̄d facias ⁊
vnges quemcūqȝ mōstrauero tibi
Fecit ḡ samuel sicut locutꝰ ē ei dñs
Venitqȝ ī bethleem. Et ammirati
sūt seniores ciuitatis: occurrētes ei.
Dixerūtqȝ. Pacificꝰ ne ē ingressus
tuꝰ. Et ait. Pacificꝰ. Ad ymolā
dū dño veni. Sanctificamini et venite
mecū vt ymoleȝ. Sanctificauit ḡ
ysai ⁊ filios eiꝰ ⁊ vocauit eos ad
sacrificiū. Cūqȝ ingressi eēnt: vidit
heliab et ait. Nū corā dño ē xp̄s
eius. Dixit dominus ad samue
lē Ne respicias vultum eius. neqȝ

altitudinē statē ei⁹. quoniā abie
ci eū nec iuxta intuitū hōis ego iu
dico. Homo ei videt ea q̄ patent
dn̄s aūt intuet̄ cor. Et vocauit ysai
aminadap ⁊ adduxit eū corā sa
muel. Qui dixit. Nec hūc elegit do
min⁹. Adduxit aūt ysai samma
de quo ait. Etiā hūc nō elegit do
min⁹ Adduxit itaq̄ȝ ysai septē fili
os suos corā samuel Et ait samu
el ad ysai. Nō elegit dn̄s ex istis.
Dixitq̄ȝ samuel ad ysai. Nūquid
iam opleti sūt filij. Qui rn̄dit. Ad
huc reliqu⁹ est puulus et pascit
oues. Et ait samuel ad ysai. Mit
te ⁊ adduc eū. Nec em̄ discūbem⁹
priusq̄ȝ huc ille veniat. Misit ḡ et
adduxit eū. Erat aūt rufus ⁊ pul
cher aspectu: decoraq̄ȝ facie. Et ait
dn̄s. Surge ⁊ vnge eū. Ipse ē em̄
Tulit ḡ samuel cornu olei et vn
xit euȝ in medio fratꝝ eius. Et di
rectus est spūs dn̄i a die illa ī da
uid ⁊ deinceps. Surgensq̄ȝ samu
el abijt in ramatha. Spūs auteȝ
dn̄i recessit a saul ⁊ exagitabat
euȝ spūs nequā a dn̄o. Dixerūtq̄ȝ
serui saul ad euȝ. Ecce spūs dn̄i ma
lus exagitat te Iubeat dn̄s nr̄ rex
⁊ serui tui qui coraȝ te sūt querēt
hōieȝ scientē psallere cithara. ut
qn̄ arripuerit te spūs dn̄i malus
psallat manu sua ⁊ leuius feras.
Et ait saul ad seruos suos. Proui
dete ergo m̄ aliqueȝ bene psallen
teȝ ⁊ adducite eū ad me. Et rn̄dēs
vn⁹ de pueris ait. Ecce vidi filiuȝ
ysai bethleemitē. scientē psallere
⁊ fortissimū robore ⁊ virꝝ bellicosū
⁊ prudentē in verbꝭ ⁊ virꝝ pulchꝝ
⁊ dn̄s ē cū eo. Misit ergo saul nū
tios ad ysai dicens. Mitte ad me
dauid filiū tuuȝ qui ē in pascuis.
Tulit itaq̄ȝ ysai asinū plenuȝ pa
nib⁹ ⁊ lagenaȝ vini ⁊ hedū de ca
pris vnū et misit p manū dauid
filij sui sauli ⁊ venit dauid ad saul
⁊ stetit corā eo. At ille dilexit euȝ
nimis ⁊ factus est eius armiger.
Misitq̄ȝ saul ad ysai dicens. Stet
dauid in ↄspectu meo. Inuenit eñ
grāȝ in ocul̄ meis Igitur qn̄cūq̄ȝ
spūs dn̄i malus arripiebat saul
dauid tollebat citharaȝ ⁊ pcutie
bat manu sua ⁊ refocillabat̄ saul
⁊ leuius habebat. Recedebat em̄
ab eo spūs mal⁹. Ca. xvij.

Congregātes aūt philistijm
agmina sua in p̄liū. cōuene
runt in sochot iude ⁊ castrameta
ti sunt int̄ sochot ⁊ azecha in fini
b⁹ dn̄i. Porro saul ⁊ viri isrl̄ con
gregati venerūt in valle therebin
ti et direxerūt aciem ad pugnan
dū ↄtra philistijm. Et philistijm
stabant sup monteȝ ex pte hac ⁊
israhel stabat supra monteȝ ex al
tera pte. vallisq̄ȝ erat int̄ eos. Et
egressus est vir spuri⁹ de castris
philistiorꝝ noīe goliath, d̄ getha
altitudinis sex cubitorꝝ ⁊ palmo
⁊ cassis erea sup caput ei⁹ ⁊ lorica
hamata induebat̄ Porro pōd⁹ lo
rice ei⁹ qnq̄ȝ milia siclorꝝ eris erāt ⁊
ocreas ereas habebat in crurib⁹
⁊ clipeus ere⁹ tegebat humeros
ei⁹. Hastile aūt haste ei⁹ erat q̄si
liciatoriū texentiū. Ipsū aūt ferrū
haste ei⁹ sexcētos siclos habebat
ferri. Et armiger ei⁹ antecedebat
eū. Stansq̄ȝ clamabat aduersum
phalangas israhel ⁊ dicebat eis.
Quare venistis parati ad preliū.
Nūquid ego nō sū philiste⁹ ⁊ vos

serui saul. eligite ex vobis virū ⁊
descēdat ad singulare certamē Si
quiuerit pugn̄re mecū ⁊ percusserit
me erimus vob̄ serui. Si aūt ego p̄
ualuero ⁊ pcussero eū vos serui eri
tis ⁊ seruietis nob̄. Et aiebat phi
listeꝰ. Ego exprobraui agminibꝰ
isrl̄ hodie Date mihi virū ⁊ ineat
mecū singulare certamē. Audiēs
aūt saul ⁊ oēs israhelite sermones
philistei huiuscemodi stupebant
⁊ metuebāt nimis. Dauid āt erāt
filius viri ephratei de quo supra
dictū est de bethleem iuda cui no
mē erāt ysai q̄ habebat octo filios
⁊ erat vir in diebus saul senex ⁊
grādeuus inter viros. Abierūt āt
tres filij eius maiores post saul in
preliū. Et noīa triū filiorū eius q̄
perrexerūt ad bellū heliab primo
genitꝰ ⁊ secūdꝰ aminadab terciꝰ
q̄ꝫ samma. Dauid autē erat mini
mus. Tribꝰ ergo maioribꝰ secutis
saulem abijt dauid et reūsus est
a saul ut pascēt gregē patris sui
in bethleem Procedebat vero phi
listeus mane ⁊ vespe et stabat q̄
draginta diebus. Dixit autē ysai
ad dauid filiū suū. Accipe fratribus
tuis ephi polente et decem panes
istos ⁊ curre in castra ad frēs tu
os ⁊ decē formellas casei has defe
res ad tribunū. Et fratres tuos vi
sitabis si recte agant ⁊ cū quibꝰ or
dinati sunt disce. Saul autē ⁊ illi
et oēs filij israhel ī valle therebin
ti pugnabāt aduersū philistijm
Surrexit itaqꝫ dauid mane ⁊ con
mēdauit gregē custodi ⁊ onustꝰ
abijt sicut p̄cepat ei ysai. Et venit
ad locū magala ⁊ ad exercitū qui
egressus ad pugnā vociferatus

erat in certamine. Direxerāt enim
aciē isrl̄. sꝫ et philistijm ex adūso
fuerāt preparati Derelinquēs ergo
dauid vasa que attulerāt sibi manū
custodis ad sarcinas cucurrit ad
locū certaminis ⁊ interrogabat si
oīa recte agerent erga fratres su
os. Cūqꝫ adhuc ille loqueret̄ eis
apparuit vir ille spurius ascēdens
goliath noīe philisteus de geth
de castris philistinoꝝ. Et loquen
te eo hec eadē v̄ba audiuit dauid
Omnes āt israhelite cū vidissent
virū fugerunt a facie eius timētes
eum valde. Et dixit vnusquispiā
de israhel. Nū vidisti virū hunc q̄
ascēdit. Ad exprobrādū enī isrl̄
ascendit. Virū ergo qui pcusserit
eū ditabit rex diuicijs magnis ⁊
filiā suam dabit ei ⁊ domū patris
eius faciet absqꝫ tributo ī israhel
Et ait dauid ad viros qui stabāt
secū dicēs Quid dabit̄ viro qui p
cusserit philisteum hunc ⁊ tulerit
opprobriū de israhel. Quis est enī
hic philisteus incircumcisus qui
exprobrauit aciem dei viuentis.
Referebat aūt ei populus eundē ser
monē dicēs. Hec dabūt̄ viro qui
percusserit eū. Qd cū audisset he
liab frater eius maior loquēte eo
cum alijs iratus est ꝯtra dauid ⁊
ait Quare venisti ⁊ q̄re dereliquisti
paucculas oues illas in deserto.
Ego noui supbiā tuā ⁊ nequitiā
cordis tui. quia ut videres p̄liū descē
disti Et dixit dauid Quid feci. Nū
quid nō verbū est. Et declinauit
paululū ab eo ad aliū. Dixitqꝫ eū
dem sermonē. Et respondit ei populus v̄
bū sicut p̄us. Audita sūt āt v̄ba
que locutus ē dauid ⁊ annūtiata

in cõspectu saul. Ad quē cū fuissꝫ
adductꝰ locutus ē ei. Non cōcidat
cor cuiusq̈ in eo. Ego seruus tuꝰ va
dam ꝛ pugnabo aduersus phili
steū. Et ait saul ad dauid. Nō va
les resistē philisteo isti nec pug
re aduersus eū q̄ puer es Hic autē
vir bellator ē ab adolescētia sua.
Dixitq̄ dauid ad saul Pascebat
seruꝰ tuus pr̄is sui gregē ꝛ venie
bat leo vel vrsus ꝛ tollebat arie
tē de medio gregis ꝛ psequebar
eos ꝛ percutiebā eruebāq̄ de ore
eoꝝ. Et illi cōsurgebāt aduersū me
ꝛ apprehēdebā mentū eoꝝ ꝛ suffo
cabā interfitiebāq̄ eos. Nā ꝛ leo
nem ꝛ vrsum interfeci ego seruus
tuꝰ. Erit igitur ꝛ philisteꝰ hic incir
cūcisus quasi vnꝰ ex eis. Nūc va
dam ꝛ auferā obprobriū populi
Quoniā q̄s ē iste philisteꝰ incir
cūcisus q̄ ausus est maledicē exer
citui dei viuētis. Et ait dauid. Dn̄s
q̄ eripuit me de manu leonis ꝛ de
manu vrsi ipse me liberabit de ma
nu philistei huiꝰ. Dixit autē saul
ad dauid. Vade ꝛ dn̄s tecum sit
Et induit saul dauid vestimētis
suis ꝛ imposuit galeā ereā super
caput eius ꝛ vestiuit eū lorica Ac
cinctꝰ ergo dauid gladio eiꝰ sup
vestem suā cepit tēptare si arma
tus possꝫ incedē. Nō enī hēbat cō
suetudinē. Dixitq̄ dauid ad saul
Non possum sic incedē q̄ nō vsū
hēo. Et deposuit ea Et tulit baculū
suū quē sēp hēbat in manibus ꝛ
elegit sibi quinq̄ limpidissimos lapi
des de torrente ꝛ misit eos i perā
pastoralē quā hēbat secū ꝛ fundā
manu tulit ꝛ processit aduersū phi
listeū. Ibat aūt philisteꝰ incedēs
ꝛ appropinquās aduersum dauid
ꝛ armiger eius an̄ eū. Cūq̄ inspe
xissꝫ eū philisteꝰ ꝛ vidissꝫ dauid
despexit eū Erāt āt adolescēs rufus
ꝛ pulcher aspectu. Et dixit philiste
us ad dauid. Nunq̄d ego canis
sū q̄ tu venis ad me cū baculo. Et
maledixit philisteꝰ dd in dijs su
is Dixitq̄ ad dauid Veni ad me ꝛ
dabo carnes tuas volatilibꝰ celi ꝛ
bestijs terre. Dixit aūt dauid ad
philisteū Tu venis ad me cū gla
dio ꝛ hasta ꝛ clipeo. ego āt venio
ad te in noīe dn̄i exercituū dei ag
minū isrl̄ q̄bꝰ exprobrasti hodie
et dabit te dn̄s i manu mea ꝛ pcu
tiam te ꝛ auferā caput tuū a te et
dabo cadauerā castroꝝ philistijꝫ
hodie volatilibꝰ celi ꝛ bestijs terre:
ut sciat oīs terra q̄ ē dn̄s deꝰ in
isrl̄ ꝛ nouerit vniūsa eccl̄ia hec q̄ n̄
in gladio nec in hasta saluat do
minꝰ. Ipsiꝰ enī est bellū ꝛ tradet
vos in manꝰ nostras. Cum ergo
surrexisset philisteꝰ ꝛ veniret ꝛ ap
ppinq̄ret cōtra dauid festinauit
dauid ꝛ occurrit ad pugnam ex
aduerso philistei Et misit manū
suā in perā tulitq̄ vnū lapidē ꝛ fun
da iecit ꝛ circūducēs pcussit eū in
frōte ꝛ infixus ē lapis i frōte eiꝰ
ꝛ cecidit in faciē suā sup terram.
Preualuitq̄ dauid aduersū phi
listeū in funda ꝛ lapide percussum
q̄ philisteū interfecit Cunq̄ gla
diū nō haberet i manu dauid cu
currit et stetit sup philisteū ꝛ tu
lit gladiū eiꝰ ꝛ eduxit eū de vagi
na sua et interfecit eū preciditq̄
caput eiꝰ Videntes aūt philistijm
q̄ mortuꝰ eēt fortissimꝰ eoꝝ fuge
runt. Et consurgentes viri isrl̄ et

iuda vociferati sūt et psecuti sunt
philisteos vsqꝫ dū venirent ī val
lem et vsqꝫ ad portas accharon.
Cecideruntqꝫ vulnerati de philistijm
in via sarim ⁊ vsqꝫ ad geth et vs
qꝫ ad accharon Et reuertētes filij
isrl̄ postq̄ psecuti sūt philisteos
inuaserūt castra eoꝝ. Assumens
aūt dauid caput philistei attulit
illud in ihrl̄m. arma vero eius po
suit in tabnaculo suo. Eo aūt tp̄e
quo viderat saul dauid egredien
tē ↄtra philisteū ait ad abner pn
cipē militie sue De q̄ stirpe descēdit
hic adolescens abner. Dixitqꝫ ab
ner. Viuit aīa tua rex si noui. Et
ait rex. Interroga tu cuius filius
sit iste puer. Cūqꝫ regressus eēt
dauid percusso philisteo tulit eū
abner ⁊ introduxit corā saule ca
put philistei habētē in manu. Et
ait ad eū saul. De qua ꝓgenie es
o adolescēs. Dixitqꝫ dauid. Filius
serui tui ysai bethleemite ego sum.

Et factū est cū cō Ca. xviij.
plesset loqui ad saul aīa io
nathe ↄglutinata ē anime dauid
⁊ dilexit eū ionathas quasi aīaꝫ
suaꝫ. Tulitqꝫ eū saul in die illa et
nō cōcessit ei ut reuerteret ī domū
patris sui. Inierūt aūt dauid ⁊ io
nathas fedus Diligebat eni eū q̄si
animā suā. Nā expoliauit se iona
thas tunica q̄ erat indutus ⁊ de
dit eā dauid ⁊ reliqua vestimēta
sua vsqꝫ ad gladiū ⁊ arcū suū et
vsqꝫ ad baltheū. Egrediebaturqꝫ
dauid ad oīa quecūqꝫ misisset eū
saul et prudēter se agebat. Posu
itqꝫ eū saul sup viros belli et acce
ptus erat in oculis vniūsi ppl̄i ma
ximeqꝫ ī ↄspcū famuloꝝ saul Por
ro cū reuerteretur pcusso philisteo
dauid ⁊ ferret caput eius ī ihrl̄m
egresse sūt mulieres de vniūsis vr
bibus isrl̄ cantātes chorosqꝫ du
cētes in occursū saul regis in tipa
nis leticie et in sistris ⁊ ꝑcinebāt
mulieres ludentes atqꝫ dicentes.
Percussit saul mille et dauid decē
milia. Iratus ē aūt saul nimis et
displicuit in oculis eius iste smo
Dixitqꝫ. Dederūt dauid decē milia
⁊ mihi mille dederūt. Quid ei super
est nisi solū regnum. Nō ḡ rectis
ocul̄ saul aspitiebat dauid a die
illa ⁊ deinceps. Post diē aūt alte
rā inuasit spūs dei malus saul et
ꝓphetabat ī medio domus sue. Da
uid aūt psallebat manū sua sicut
per singulos dies. Tenebatqꝫ sa
ul lanceā ⁊ misit eā putans q̄ cō
figere posset dauid cū piete Et decli
nauit dauid a facie eius secūdo. Et
timuit saul dauid eo q̄ esset dn̄s
cum eo et a se recessisset. Amouit
ḡ eum saul a se ⁊ fecit eū tribunū
sup mille viros. Et egrediebat̄ et
intrabat in ↄspcū ppl̄i. In oībus
qꝫ vijs suis dauid prudēt̄ agebat
⁊ dn̄s erat cū eo. Vidit itaqꝫ saul
q̄ prudēs esset nimis ⁊ cepit caue
re eū. Omnis aūt isrl̄ et iuda dili
gebat dauid. Ipse aūt ingredie
batur ⁊ egrediebat̄ ante eos. Di
xitqꝫ saul ad dauid Ecce filia mea
maior merob ipsā dabo tibi vxorē
tm̄modo esto vir fortis ⁊ preliare
bella dn̄i. Saul aūt reputabat di
cēs. Non sit manus mea ī eo. sed
sit sup eū manus philistioꝝ. Ait
autē dauid ad saul. Quis ego sū
aut q̄ est vita mea aut cognatio
pr̄is mei ī isrl̄ ut siā gener regis

Factū ē aūt tēpus cū deberꝫ dari
merob filia saul dauid data ē ha
driel molathite vxor Dilexit aūt
dauid michol filiā saul alterā Et
nunciatū ē saul ⁊ placuit ei Dixit
qꝫ saul Dabo eā illi vt fiat ei ī scā
dalū et fit sup eū manus philisti
norū Dixit qꝫ saul ad dd In dua
bꝰ rebꝫ gener meꝰ eris hodie Et
mādauit saul seruis suis Loqmi
ni ad dauid clam me dicentes Ec
ce places regi et omēs serui eius
diligūt te Nunc ergo esto gener
regis Et locuti sūt serui saul in au
ribꝰ dauid oīa verba hec Et ait
dauid Num parū videtur vobis
generū esse regis Ego autē sū vir
paup et tenuis Et renūciauerūt
serui saul dicētes Huiuscemodi
vba locutꝰ ē dauid Dixit āt saul
Sic loqmini ad dauid · nō habet
rex sponsalia necesse nisi tm̄ cen
tū pputia philistinorū vt fiat vl
tio de inimicis regis Porro saul
cogitabat dd tradere ī manꝰ phi
listinorū Cumqꝫ renūciassent ser
ui eius dauid verba que dixerat
saul placuit sermo ī ocul dauid
vt fieret gener regis Et post pau
cos dies surgens dauid · abijt in
acharon cū viris q̄ sub eo erant
et pcussit ex philistijm ducētos
viros · et attulit eorū pputia et ā
numerauit ea regi vt esset gener
eius Dedit itaqꝫ saul ei michol fi
liam suā vxorē · Et vidit saul ⁊ in
tellexit qꝛ dn̄s esset cū dauid Mi
chol autē filia saul diligebat eū
Et saul magis cepit timere dd Fa
ctusqꝫ ē saul inimicꝰ dauid cūctis
diebꝰ Et egressi sūt pricipes phili
stinorū A principio autē egressio
nis eorū prudentiꝰ se gerebat da
uid qꝫ omēs viri saul ⁊ celebre fa
ctū ē nomen eiꝰ nimis · Ca · xix ·

Locutus ē autē saul ad iona
than filiū suū et ad oēs ser
uos suos vt occidēnt dauid Por
ro ionathas filiꝰ saul diligebat
dauid valde · Et indicauit iona
thas dauid dicēs Querit saul pa
ter meus occidere te Quapropter
obsua te queso mane ⁊ maneb
clam et abscōderis · Ego aūt egre
diēs stabo iuxta prēꝫ meū ī agro
vbicūqꝫ fuerit ⁊ ego loquar de te
ad prēm meū et quodcūqꝫ vide
ro nūciabo tibi Locutus est ergo
ionathas de dauid bona ad saul
prēꝫ suū Dixitqꝫ ad eū · Ne pecces
rex ī seruū tuū dauid qꝛ nō pecca
uit tibi · et opa eiꝰ bō sūt tibi val
de ⁊ posuit aīam suā in manu tua
⁊ pcussit philisteū ⁊ fecit dn̄s sa
lutē magnā vniūso israheli Vidi
sti et letatꝰ es Quare ergo peccas
in sanguine innoxio interficiēs da
uid q̄ est absqꝫ culpa Qd cum au
disset saul · placatꝰ voce ionathe
iurauit Viuit dn̄s qꝛ nō occidetꝰ
Vocauit itaqꝫ ionathas dauid
et indicauit ei omīa vba hec · Et
introduxit ionathas dauid ad
saul ⁊ fuit ante eū sicut fuerat he
ri ⁊ nudiusterciꝰ Motū est āt rur
sum bellū et egressus dauid pug
nauit adūsū philistijm pcussitqꝫ
eos plaga magna ⁊ fugerunt a
facie eius Et factus ē sps dn̄i ma
lus in saul Sedebat autē in domo
sua et tenebat lanceaꝫ Porro da
uid psallebat ī manu sua Nisusqꝫ
ē saul cōfigere dauid lācea ī pari
ete Et indicauit dauid a facie saul

Lancea autē casso vulnere plata
est in pariete ⁊ dauid fugit ⁊ sal
uatꝰ ē nocte illa. Misit ergo saul
satellites suos nocte in domuꝫ da
uid ut custodirent eū ⁊ interficere
tur mane. Quod cū annūciauissꝫ
dauid michol vxor sua dicēs nisi
saluaueris te nocte hac cras mo
rieris: deposuit eū p fenestrā. Por
ro ille abijt ⁊ aufugit atꝫ saluatꝰ
est. Tulit autē michol statuam ⁊
posuit eam sup lectum ⁊ pelleꝫ pi
losam caprarū posuit ad caput
eiꝰ ⁊ operuit eaꝫ vestimētis Misit
autē saul apparitores q̄ raperent
dauid ⁊ rn̄sum est q̧ egrotaret.
Rursūqꝫ misit saul nuncios ut vi
derent dauid dicēs. Afferte eū ad
me in lecto ut occidatur. Cūqꝫ ve
nissent nūcij inuentū est simula
chrū sup lectum ⁊ pellis caprarū
ad caput eius. dixitqꝫ saul ad mi
chol. Quare sic illusisti mihi et di
misisti inimicū meuꝫ ut fugeret.
Et rn̄dit michol ad saul. Quia ipse
locutus est mihi dicens. dimitte
me alioquin interficiā te. Dauid
autē fugiens saluatus ē. Et venit
ad samuel in ramatha ⁊ nuncia
uit ei ōnia que fecerat sibi saul Et
abierūt ipse et samuel ⁊ morati
sunt in naioth. Nūciatum ē autē
sauli a dicētibꝰ. Ecce dauid in na
ioth in ramatha. Misit ergo saul
lictores ut raperent dauid Qui cū
vidissent cuneū pphetarū vatici
nantiū ⁊ samuel stantē sup eos:
factꝰ est etiā spūs dn̄i in illis ⁊ p
phetare ceperūt etiā ipsi. Qd cum
nūciatuꝫ esset sauli misit ⁊ alios
nūcios. Prophetauerūt autē ⁊ il
li. Et rursum misit saul tercios nū
cios q̄ ⁊ ipsi pphetauerūt. Et irātus
iracundia saul abijt etiā ipse i ra
matha ⁊ venit vsqꝫ ad cisternaꝫ
magnā que est in sochot. Et inter
rogauit ⁊ dixit. In quo loco sunt
samuel ⁊ dauid. dictūqꝫ est ei.
Ecce in naioth sūt in ramatha. ⁊
abijt in naioth in ramath. Et fa
ctꝰ est etiaꝫ sup eū spūs dn̄i ⁊ am
bulauit ingrediēs et pphetabat
vsqꝫ dum veniret in naioth in ra
matha. Et expoliauit etiaꝫ ipse se
vestimentis suis ⁊ pphetauit cum
ceteris corā samuel: ⁊ cecinit nu
dus tota die illa ⁊ nocte. Vnde ⁊
exiuit puerbium. Nū ⁊ saul inter
pphetas.

Ca. xx.

Fugit autē dauid de naioth
q̄ est in ramatha: veniēsqꝫ
locutus est corā ionatha. Quid
feci. Que est iniquitas mea ⁊ qd
peccatū meuꝫ in prēm tuū: q̧ q̄rit
aiaꝫ meā. Qui dixit. Absit a te n̄
morieris. Neqꝫ enī faciet pr̄ meꝰ
q̄cq̄ grāde vel puum nisi p riꝰ in
dicauerit mihi. Hūc ergo celauit
a me pat meꝰ sermoneꝫ tm̄modo.
Neq̄q̄ ei erit istud. Et iurauit rur
sū dd. Et ait ille Scit pfecto pr̄ tuꝰ
q̧ iueni graꝫ in oculis tuis ⁊ diceꝫ
Nesciat hoc iōathas: ne forte tri
stet. Quimo viuit dn̄s ⁊ viuit aia
tua. q̧ vno tm̄ ut ita dicaꝫ gdu
ego morsqꝫ diuidimur. Et ait io
nathas ad dauid. Qdcūqꝫ dixerit
m̄ aia tua faciā tibi. Dixit āt dd.
ad iōathā. Ecce kalēde sūt crāstio
⁊ ego ex moē sedē soleo iux̄ regem
ad vescēd dimitte g me ut absco
dar i agro vsqꝫ ad vespaꝫ diei ter
cie. si ēspitiēs requisierit me pr̄ tuus
rn̄debis ei. Rogauit me dauid ut

iret celeriter in bethleem ciuitatē
suā: q victime sollemnes ibi fiūt
vniūsis cōtribulib9 suis. Si dixe
rit bene pax erit seruo tuo Si āt fu
erit iratus scito q cōpleta est ma
licia eius Fac ergo miam in seruū
tuū q fedus dñi me famulū tuū
tecū inire fecisti. Si āt est iniq̄tas
aliqua in me tu me interfice et ad
prē tuū ne itroducas me Et ait
ionathas Absit hoc a me. Neq
eñ fieri potest vt si certe cognoue
ro completā esse patris mei ma
liciā cōtra te nō ānunciē tibi. Re
spōditq dd ad ionathan. Quis
renunciabit mihi si quid forte rñ
derit tibi pater tuus dure de me.
Et ait ionathas ad dauid Veni
et egrediamur foras i agrū Cūq
exissent ābo i agrū ait ionathas
ad dauid Domine deus isrl' si in
uestigauero sentenciā prīs mei
crastino vel perēdie et aliquid bo
ni fuerit sup dauid et nō statī mi
sero ad te et notū tibi fecero hec fa
ciat deus ionathe et hec augeat.
Si aūt pseuerauerit prīs mei ma
licia aduersum te reuelabo aurē
tuā et dimittā te vt vadas in pa
ce et sit dñs tecū sicut fuit cū prē
meo Et si vixero facies mihi mias
dñi si vero mortu9 fuero nō aufe
ras miam tuā a domo mea vsq i
sempiternū Aut si nō fecero quā
do eradicauerit dñs inimicos da
uid vnumquēq de terra auferat
ionathan de domo sua et req̄rat
dñs de manu inimicoꝝ dauid Pe
pigit ergo ionathas fedus cū do
mo dauid Et addidit ionathas
deierare dauid eo q diligeret illū
Sicut eñ aīam suā ita diligebat
eū dixitq ad eū ionathas Cras
kalende sūt et req̄reris Requiret
eñ sessio tua vsq perēdie Descen
des ergo festin9 et venies in locū
vbi celand9 es in die q̄n opari li
cet et sedebis iuxta lapidē cui no
men est ezel Et ego tres sagittas
mittā iuxta eū et iaciam q̄si exer
cēs me ad signū Mittamquoq et
pueꝝ dicēs ei Vade et affer mihi
sagittas Si dixero puero. ecce sa
gitte itra te sūt tolle eas tu veni ad
me q pax tibi est et nihil ē mali
viuit dñs Si autē sic locut9 fuero
puero ecce sagitte vltra te sūt va
de in pace quia dimisit te dñs De
vbo aūt qd locuti fuim9 ego et tu
sit dñs inter me et te vsq in sēpi
ternū Abscōdit9 est ergo dauid
i agro et venerūt kalende et sedit
rex ad comedendū panē Cūq se
disset rex sup cathedrā suā scdm cō
suetudinē q erat iuxta parietē sur
rexit ionathas et sedit abner ex
latere saul vacuusq apparuit lo
cus dauid et nī ē locut9 saul q̄cq̄
in die illa. Cogitabat eñ q forte
euenisset ei vt nō esset mūd9 nec
pūificat9 Cūq illuxisset dies scda
post kalēdas rursus apparuit va
cuus loc9 dauid Dixitq saul ad
ionathan filiū suū. Cur nō venit
filius ysai nec heri nec hodie ad
vescendū. Respōditq ionathas
sauli Rogauit me obnixe vt iret
i bethleem. et ait dimitte me qm
sacrifitiū sollēne est i ciuitate mea
vnus de fratrib9 meis accersiuit
me. Nūc ergo si inueni grām i ocu
lis tuis vadā cito et videbo frēs
meos. Ob hanc causam nō venit
ad mensā regis Iratus aūt saul

aduersū ionathā dixit ei. Fili mu
lieris virū vltro rapientis nūqd
ignoro quia diligis filiū ysai in
ꝯfusionē tuaꝫ ⁊ in ꝯfusionē ig
nominiose matris tue. Omnibꝰ
enī diebꝰ quibꝰ filiꝰ ysai vixerit
sup terrā non stabilieris tu neqꝫ
regnū tuum Itaqꝫ iam nūc mitte
⁊ adduc eū ad me ꝙ filius mor
tis est. Rn̄dens autem ionathas
sauli patri suo ait. Quare morietᷣ
Quid fecit. Et arripuit saul lāce
am ut pcuteret eū. Et intellexit io
nathas ꝙ diffinitū esset a patre
suo ut interficeretur dauid. Surrex
it ergo ionathas a mensa in ira
furoris ⁊ nō comedit in die kalē
darū secūda panē. Cōtristatus ē
enī sup dauid eo ꝙ ꝯfudisset eū
pater suꝰ Cūqꝫ illuxisset mane ve
nit ionathas in agꝝ iuxta placi
tum dauid ⁊ puer paruulus cū
eo. Et ait ad pueꝝ suum. Vade ⁊
affer mihi sagittas quas ego ia
cio Cūqꝫ puer cucurrisset iecit ali
am sagittam trans pueꝝ Venit
itaqꝫ puer ad locū iaculi qd mise
rat ionathas. Et clamauit iona
thas post tergū pueri ⁊ ait. Ecce
ibi est sagitta porro vltra te. Cla
mauitqꝫ iterū ionathas post ter
gū pueri dicēs. Festina velociter
ne steteris. Collegit autē puer io
nathe sagittas ⁊ attulit ad dn̄m
suum ⁊ quid ageretur penitus ig
norabat. Tm̄modo ei ionathas
⁊ dauid rem nouerāt. Dedit ergo
ionathas arma sua pueo ⁊ dixit
ei. Vade ⁊ defer i ciuitatē Cūqꝫ abis
set puer surrexit dauid de loco q̄
vergebat ad austrū ⁊ cadēs pro
nꝰ in terrā adorauit tercio. Et oscu
lantes se alterutrū fleuerūt pariť
dauid autē amplius. Dixit ergo
ionathas ad dauid Vade in pa
ce. Quecūqꝫ iurauimus ambo in
nomine dn̄i dicētes dominus sit
inter me ⁊ te et inter semen tuum
⁊ semē meū vsqꝫ in sempiternū Et sur
rexit dauid ⁊ abijt sꝫ ⁊ ionathas
ingressus ē ciuitatē. Ca. xxi.

Venit aūt dauid in nobe ad
achimelech sacerdotē. Et ob
stupuit achimelech eo ꝙ venissꝫ
dauid ⁊ dixit ei Quare tu solus ⁊
nullꝰ ē tecū. Et ait dd ad achime
lech sacerdotē. Rex precepit m̄ ser
monē ⁊ dixit. Nemo sciat rē ꝓpter
quā missus es a me ⁊ cuiusmodi
precepta tibi dederim. Nā ⁊ pueris
meis ꝯdixi in illum ⁊ illuꝫ locum
Nunc ergo si quid habes ad ma
nū vel quinqꝫ panes da mihi aut
quicqd inueneris. Et rn̄dēs sacer
dos ad dauid ait illi. Nō habeo
laycos panes ad manum sed tm̄
panē sanctuꝫ. Si mūdi sūt pueri
maxime a mulieribus mādncent
Et rn̄dit dauid sacerdoti ⁊ dixit ei
Et quidē si de mulieribꝫ agitur ꝯti
nuimus nos ab heri ⁊ nudiuster
cius qn̄ egrediebamur ⁊ fuerūt va
sa pueroꝝ scā. Porro via hec pol
luta est sed ⁊ ipsa hodie sc̄ificabiť
in vasꝭ. Dedit ḡ ei sacerdos sc̄ifica
tum panē. Neqꝫ enī erat ibi panis
nisi tm̄ panes ꝓpositiōnis q̄ subla
ti fuerant a facie dn̄i ut ponerent
panes calidi. Erat aūt ibi vir qui
dam de seruis saul in die illa intꝰ
in tabernaculo dn̄i ⁊ nomen eius
doech ydumeꝰ potētissimꝰ pasto
rū saul Hic pascebat mulas saul
Dixit autē dauid ad achimelech.

Si habes hic ad manum hastã
aut gladiũ da mihi qr gladium
meũ et arma mea non tuli mecũ
Sermo enĩ regis vrgebat Et dix
it sacerdos. Ecce hic gladi9 goli
ath philistei quẽ pcussisti i valle
therebinti est inuolut9 pallio p9
ephot Si istũ vis tolle tolle Neqȝ
enĩ hic ẽ alius absqȝ eo Et ait da
uid Non ẽ huic alter similis. Da
mihi eũ. Surrexit itaqȝ dauid et
fugit in die illa a facie saul. et ve
nit ad achis regẽ geth. Dixeruntqȝ
serui achis cum vidissent dauid
Nunqd nõ iste ẽ dauid rex terre.
Nõne huic cantabant p choros
dicentes. pcussit saul mille et da
uid decẽ milia. Posuit ãt dauid
sermones istos in corde suo et ex
timuit valde a facie achis regis
geth Et mutauit os suum coram
achis et collabebat inter manus
eoꝝ et impingebat in ostia porte
defluebãtqȝ saliue eius in barbã
Et ait achis ad suos suos Vidi
stis hominem insanũ. quare addu
xistis eũ ad me. An desint nobis
furiosi qr introduxistis istũ vt fu
reret me pñte. Dimittite illũ hinc
ne igrediat domũ meã Ca. xxij.
Abijt ergo dauid inde et fugit
in speluncã odollam. Quod
cũ audissent frẽs eius et omis do
mus patris eius descenderũt ad eũ
illuc Et conuenerunt ad eũ omes q̃
erãt in angustia cõstituti et oppssi
ere alieno et amaro animo et fa
ctus est eoꝝ princeps Fueruntqȝ
cũ eo quasi quadringẽti viri Et p
fectus est dauid inde in maphat
q̃ ẽ moab Et dixit ad regẽ moab
Maneat oro pr̃ meus et mat̃ mea
vobiscũ donec sciã quid faciat mĩ
deus Et reliqt eos ante faciẽ regis
moab Manseruntqȝ apud eũ cun
ctis dieb9 q̃bus dauid fuit in pñsi
dio Dixitqȝ gad pphã ad dauid
Noli manere i pñsidio. Proficiscẽ
et vade in terrã iuda Et pfectus ẽ
dauid et venit in saltũ areth. Et
audiuit saul qr apparuisset dauid
et viri q̃ erãt cũ eo Saul aũt cum
maneret in gabaa et esset nemore
qd ẽ in rama hastam in manu te
nens cunctiqȝ sui ei9 circũstarẽt
eũ. ait ad suos suos q̃ assistebãt
ei Audite me nũc filij iemini Num
q̃d omib9 vobis dabit fili9 ysai
agros et vineas et vniuersos vos
faciet tribunos et cẽturiones qr
cõiurastis omnes aduersũ me et
nõ ẽ q̃ mihi renũciet maxime cũ
et filius meus fedus iniuerit cum
filio ysai. Nõ est q̃ vicem meam
doleat ex vobis nec q̃ annunciet
mihi eo qr suscitauerit fili9 meus
seruũ meũ aduersũ me insidiatorẽ
mihi vsqȝ hodie Respõdens autẽ
doech ydumeus q̃ assistebat et e
rat primus inter suos saul. vidi
inquit filiũ ysai i nobe apd achi
melech filiũ achitob sacerdotem
Qui cõsuluit p eo dominũ et ciba
ria dedit ei Sȝ et gladiũ goliath
philistei dedit illi Misit ergo rex
ad accersiendũ achimelech sa
cerdotẽ filiũ achitob et omnẽ do
mũ pris ei9 sacerdotũ q̃ erant in
nobe Qui vniuersi venerũt ad re
gẽ Et ait saul ad achimelech Au
di fili achitob Qui rñdit Presto
sum domine Dixitqȝ ad eum saul
Quare cõiurastis aduersũ me tu
et filius ysai et dedisti ei panes et

gladiuꝫ ⁊ ꝯsuluisti ꝓ eo dn̄m ut
cõsurgeret aduersū me isidiator
vsq; hodie ꝑmanēs. Respōdēsq;
achimelech regi ait. Et q̄s in om
nibus seruis tuis sic̄ dauid fidel'
⁊ gener regis ⁊ ꝑgens ad imperi
um tuū ⁊ gloriosus ĩ domo tua.
Nū hodie cepi cõsulere ꝓ eo dn̄z.
Absit hoc a me. Ne suspicetur rex
aduersum seruū suum rem huiu
scemodi ĩ vniuersa domo patris
mei Non enim sciuit seruus tuus
quicq̄ sup hoc negocio vel modi
cū vel grande. Dixitq; rex Morte
morieris achimelech tu ⁊ omnis
domus patris tui. Et ait rex emis
sarijs q̄ circumstabant eū. Con
uertimini ⁊ interficite sacerdotes
dn̄i. Nam manus eoruꝫ cū dauid
ē scientes ꝙ fugisset ⁊ nō indica
uerūt mihi. Noluerunt autē ser
ui regis extendere manus suas in
sacerdotes dn̄i. Et ait rex ad doech
Cõuertere tu ⁊ irrue in sacerdotes
domini. Conuersusq; doech ydu
me⁹ irruit ĩ sacerdotes ⁊ trucidauit
in die illa octogintaq̄nq; viros ve
stitos ephot lineo Nobe autē ciui
tatē sacerdotuꝫ ꝑcussit in ore gladij
viros ⁊ mulieres et puulos et la
ctētes. bouesq; ⁊ asinū ⁊ ouez ĩ ore
gladij. Euadēs aūt vn⁹ fili⁹ achi
melech filij achitob cui⁹ nomen
erat abiathar: fugit ad dauid ⁊
annūtiauit ei ꝙ occidissꝫ saul sa
cerdotes dn̄i. Et ait dauid ad abi
athar. Sciebā enim in die illa ꝙ
cum ibi esset doech ydume⁹ pro
culdubio annuntiaret sauli. Ego
sum reus omniū animarū patris
tui. Mane mecum ne timeas. Si
quis quesierit animā meam que
ret ⁊ animā tuam meamq; serua
beris. Ca. xxiij.

Et annūciauerūt dauid dicē
tes. Ecce philistijm oppug
nāt ceilaꝫ ⁊ diripiūt areas Consu
luit ergo dauid dn̄m dicēs Nū va
dā ⁊ ꝑcutiaꝫ philisteos istos. Et
ait dn̄s ad dauid Vade ⁊ ꝑcuties
philisteos ⁊ saluabis ceilam. Et
dixerūt viri q̄ erāt cū dauid ad eū
Ecce nos hic in iudea cõsistentes
timemus quāto magis si ierim⁹
in ceilaꝫ aduersū agmia philisti
noꝝ. Rursū ergo dauid cõsuluit
dn̄m. Qui r̄ndens ait ei. Surge et
vade in ceila. Ego enim trdā phi
listeos in manu tua. Abijt ergo
dauid ⁊ viri ei⁹ in ceila et pugnauit
adūsū philisteos. Et abegit iumē
ta eoꝝ ⁊ ꝑcussit eos plaga mag̃
⁊ saluauit dauid habitatores cei
le Porro eo t̄pe quo fugiebat ab
iathar filius achimelech ad da
uid in ceilaꝫ ephot secum habēs
descēderat. Nunciatū ē autē saul
ꝙ venisset dauid in ceilam. Et ait
saul. Tradidit eū dn̄s in manus
meas conclususq; ē introgressus
vrbem in qua porte et sere sunt.
Et p̄cepit saul omī ꝓplo ut ad pu
gnā descēderꝫ ĩ ceilā ⁊ obsiderꝫ dd
⁊ viros ei⁹ Qd cū rescissꝫ dauid ꝙ
p̄pararet ei saul clā maluꝫ dixit ad
abiathar sacerdotē. Applica ephot
Et ait dd. Dn̄e de⁹ israhel audiuit
famā fu⁹ tu⁹ ꝙ disponat saul ve
re ad ceilā ut euertat vrbē ꝓpter
me. Si tradēt me viri ceile in man⁹
eius ⁊ si descendet saul sicut audi
uit seruus tu⁹ domie deus israhel
idica fuo tuo. Et ait dn̄s. Descen
det Dixitq; rursū dauid. Si tradēt

me viri ceile ⁊ viros q̄ sūt mecū ī
manꝰ saul. Et dixit dn̄s. Tradēt
Surrexit ergo dauid ⁊ viri eius
quasi sexcēti ⁊ egressi de ceila huc
atqꝫ illuc vagabant̄ incerti Nun
ciatumqꝫ ē saul ꝙ fugisset dauid
de ceila ⁊ saluatus esset q̄obrem
dissimulauit exire. Morabat̄ aūt
dauid in deserto in locis firmissi
mis mansitqꝫ ī mōte solitudinis
ziph ī mōte opaco Querebat eū
tamen saul cūctis diebꝰ ⁊ nō tra
didit eū dn̄s in manꝰ eius. Et vi
dit dauid ꝙ egressꝰ esset saul vt
quereret aīam eiꝰ. Porro dauid
erat in deserto ziph in silua Et sur
rexit ionathas filiꝰ saul et abijt
ad dauid in siluā ⁊ cōfortauit ma
nus eꝰ in deo dixitqꝫ ei Ne timeas
Neqꝫ em̄ inueniet te manus saul
p̄ris mei Et tu regnabis sup isrl̄ ⁊
ego ero tibi scd̄us Sed ⁊ saul pr̄
meꝰ scit hoc Percussit ergo vterqꝫ
fedus corā dn̄o Mansitqꝫ dauid
in silua. ionathas aūt reūsus ē in
domū suā Ascenderūt aūt ziphei
ad saul in gabaa dicētes Nonne
ecce dauid latitat apud nos ī lo
cis tutissimis silue ī colle achille
que ē ad dextrā deserti. Nūc ergo
sicut desiderauit aīa tua vt descen
deres descende. nr̄m aūt erit vt tra
damus eū in manꝰ regis Dixitqꝫ
saul Benedicti vos a dn̄o ꝙ dolu
istis vicē meā Abite ergo oro et
diligentius p̄parate ⁊ curiosius
agite ⁊ cōsiderate locū vbi sit pes
eius vel q̄s viderit eū ibi vbi dixi
stis Recogitat em̄ de me ꝙ callide
insidier ei Cōsiderate ⁊ videte oīa
latibula eiꝰ in q̄bus abscōditur
⁊ reuertimini ad me ad rē certaꝫ
vt vadā vobiscū Quod si etiā in
terrā se obstruxerit perscrutabor
eū in cūctis milibꝫ iuda At illi sur
gētes abierūt in ziph ante saul.
Dauid aūt ⁊ viri eiꝰ erāt in deser
to maon in cāpestribꝰ ad dexterā
iesimuth. Iuit ergo saul et socij
eiꝰ ad querendū eū. Et nūciatū ē
dauid statimqꝫ descēdit ad petrā
⁊ versabat̄ in desto maon Quod
cū audisset saul. p̄secutꝰ ē dauid ī
deserto maon Et ibat saul et viri
eius ad latus mōtis ex p̄te vna
dauid aūt et viri eiꝰ erāt ī latere
mōtis ex p̄te altera Porro dauid
desperabat se posse euadē a facie
saul Itaqꝫ saul ⁊ viri eꝰ in modū
corone cingebāt dauid et viros
eius vt caperent eos Et nuncius
venit ad saul dicēs. Festina ⁊ ve
ni qm̄ infuderūt se philistijm sup
terrā Reūsus ē ergo saul desistēs
p̄sequi dauid ⁊ perexit in occursū
philistinoꝝ Propterea hoc vocaue
runt locū illum petrā diuidentem

Ca. xxiiij.

Ascendit ergo dauid inde ⁊ habitauit ī lo
cis tutissimis engaddi. Cumqꝫ re
uersus esset saul postq̄ p̄secutus
est philisteos nunciauerūt ei di
cētes. Ecce dauid in deserto ē en
gaddi Assumens ergo saul tria
milia electoꝝ viroꝝ ex omī isrl̄ p
rexit ad inuestigandū dauid et
viros eꝰ etiā sup abruptissimas pe
tras q̄ solis ibicibꝰ peruie sūt. Et
venit ad caulas ouiū q̄ se offere
bāt viāti eratqꝫ ibi spelūca quaꝫ
ingressus ē saul vt purgaret vē
trem Porro dauid ⁊ viri eiꝰ in in
teriore p̄te spelūce latebāt. Et dix
erūt serui dauid ad eū. Ecce dies

de qua locutus est dn̄s ad te ego
tradā tibi inimicū tuū ut facias
ei sic placuerit in oculis tuis. Sur
rexit ergo dauid ⁊ precidit oram
clamidis saul silenter. Post hec
percussit cor suū dauid eo ꝙ absci
disset oram clamidis saul. Dixit
q̄ȝ ad viros suos. Propicius sit mi
hi dominus ne faciam hanc rem
domino meo cristo domini ut mit
tam manū meam in eū. q̄ cristus
domini est. Viuit dominus q̄ nisi
dominus percusserit eum aut dies
eius venerit ut moriatur aut descē
dens in preliū perierit ꝓpicius mihi
sit dominus ut non mittā manū
meam ī cristū dn̄i. Et cōfregit da
uid viros suos sermonibus istis
⁊ non ꝑmisit eos ut cōsurgerent
in saul. Porro saul exurgēs de spe
lūca ꝑgebat cepto itinere. Surre
xit autē dauid post eū ⁊ egressus
de spelunca clamauit post tergum
saul dicens. Dn̄e mi rex. Et respexit
saul post se ⁊ inclinās se dauid ꝓ
nus in terrā adorauit. Dixitq̄ȝ ad
saul. Quare audis verba hominū
loquētiū: dauid querit malū ad
uersū te. Ecce hodie viderunt ocu
li tui ꝙ tradiderit te dominus in
manu mea in spelunca ⁊ cogitaui
ut occiderē te. sed pepercit tibi ocu
lus meus. Dixi enī. Non extendā
manū meā in dominū meum. q̄
cristus domini est. Qui potius pr̄
mi vide ⁊ cognosce orā clamidis
tue ī manu mea q̄n cū preciderē
summitatē clamidis tue nolui extē
dere manū meam in te. Animadū
te ⁊ vide q̄m nō est in manu mea
malū neq̄ȝ iniq̄tas neq̄ȝ peccaui in
te. Tu autē insidiaris aīe mee ut

auferas eā. Judicet dn̄s inter me
⁊ te ⁊ vlciscatur me dn̄s ex te. ma
nus aūt mea nō sit in te sicut dici
tur in ꝓūbio antiquo. Ab impiis
egredietur impietas. Manꝰ ergo
mea nō sit in te. Quem ꝑsequeris
rex isrl̄ quē ꝑsequeris. Canē mor
tuū ꝑsequeris ⁊ pulicē vnū. Sit
dn̄s iudex ⁊ iudicet inter me et te
⁊ videat ⁊ iudicet causā meam et
eruat me de manu tua. Cū aūt cō
plesset dauid loquēs ſmōes hu
iuscemodi ad saul. dixit saul. Nū
quid vox hec tua ē fili mi dauid.
Et leuauit saul vocē suam ⁊ fleuit
dixitq̄ȝ ad dauid. Justior tu es q̄
ego. Tu enī tribuisti mihi bona.
ego aūt reddidi tibi mala. Et tu i
dicasti mihi hodie que feceris mi
hi bona q̄n tradiderit me dn̄s in
manu tua ⁊ nō occideris me. Quis
enī cū īuenerit īimicū suū dimittē
eū ī via bonā. Sȝ dn̄s reddat tibi vi
cissitudinē hāc ꝓ eo ꝙ hodie opa
tus es ī me. Et nūc q̄ scio ꝙ certis
sime regnaturus sis ⁊ habiturus in ma
nu tua regnū isrl̄ iura mī ī dn̄o ne
deleas semē meū post me neq̄ȝ au
feras nomē meū de domo pr̄is mei
Et iurauit dauid sauli. Abiit ergo
saul ī domū suā ⁊ d dauid ⁊ viri eiꝰ ascē
derūt ad tutiora loca. Ca. xxv.

Mortuus est aūt samuel ⁊ cō
gregatꝰ ē vniūsus isrl̄ ⁊ plā
xerunt eū nimis ⁊ sepelierūt eū in
domo sua in ramatha. Cōsurgēs
q̄ȝ dauid descēdit ī desertū pharā
Erat āt vir quispiā in solitudine
maon ⁊ possessio eiꝰ ī carmelo ⁊
hō ille magnus nimis. erantq̄ȝ ei
oues tria milia ⁊ mille capre ⁊ ac
cidit ut tonderet grex eiꝰ ī carmelo

Nomen autem viri illiꝰ erat na
bal et nomen vxoris eiꝰ abigail
Eratq̃ mulier illa prudentissima
⁊ speciosa Porro vir eiꝰ durus et
pessimus ⁊ maliciosus Erat autē
de genere caleph Cū aūt audisset
dauid ī deserto ꝙ tondēt nabal
gregē suū misit decē iuuenes ⁊ di
xit eis Ascendite in carmelū ⁊ ve
nietis ad nabal ⁊ salutabitis eū
ex noīe meo pacifice et sic dicetis
Sit fratribꝰ meis ⁊ tibi pax ⁊ do
mui tue pax ⁊ omībꝰ q̄cūq̃ ha
bes sit pax Audiui ꝙ tonderēt pa
stores tui greges tuos q̄ erāt no
biscū in deserto Nūq̄ eis molesti
fuimus nec aliqñ defuit eis q̄cq̄
de grege omī tēpore quo fuerunt
nobiscū ī carmelo Interroga pu
eros tuos ⁊ indicabūt tibi Nunc
ergo inueniāt pueri tui gratiam
in oculꝭ tuis. In die enī bona veni
mus ad te. Quodcūq̃ inuenerit
manus tua da seruis tuis et filio
tuo dauid. Cumq̃ venissent pue
ri dauid locuti sunt ad nabal om
nia verba hec ex nomīe dauid et
siluerunt Respondēs autē nabal
pueris dauid ait. Quis ē dauid
⁊ q̄s est filius ysai. Hodie incre
uerūt serui q̄ fugiunt dños suos
Tollā ergo panes meos et aq̄s
meas ⁊ carnes pecoꝝ que occidi
tonsoribꝰ meis et dabo viris q̄s
nescio vnde sint. Regressi sūt aūt
pueri dauid ꝑ viam suā et reūsi
venerūt ⁊ anūciauerūt ei omnia
v̄ba que dixerat nabal Tūc ait
dd pueris suis Accīgat vnusq̄sq̃
gladio suo Et accincti sūt singuli
gladijs suis. Accinctusq̃ ē et da
uid ense suo et secuti sunt dauid
quasi quadringēti viri Porro du
centi remāserūt ad sarcinas Abi
gail autē vxori nabal nunciauit
vnꝰ de pueris suis dicens Ecce da
uid misit nūcios de deserto vt bñ
diceret dño nr̄o et auersatꝰ est
eos Hoīes isti boni satis fuerunt
nobis et nō molesti nec quicq̄ ali
quādo perijt omī tp̄e quo fuimꝰ
cōuersati cū eis in deserto Pro mu
ro erāt nobis tā in nocte q̄ in die
omnibꝰ diebus quibꝰ pauimus
apud eos greges Quamob rē cō
sidera ⁊ recogita q̄d facias qm̄ cō
pleta ē malicia aduersū virū tuū
⁊ aduersū domū tuā ⁊ ipse est fili
us belial ita vt nemo possit ei loq̄
Festināuit igit̄ abigail ⁊ tulit du
centos panes ⁊ duos vtres vini
⁊ quinq̃ arietes coctos et quinq̃
sata polēte et cētū ligaturas vue
passe et ducētas massas caricaꝝ
⁊ posuit sup asinos dixitq̃ pueꝛis
suis Precedite me ⁊ ecce ego post
tergū seq̄r vos Viro āt suo nabal
nō indicauit. Cū ergo ascendisset
asinū et descēderet ad radicē mon
tis dauid ⁊ viri eiꝰ descendebant
in occursū eiꝰ Quibꝰ ⁊ illa occur
rit Et ait dauid. Vere frustra ser
uaui omīa que huiꝰ erāt ī deserto
⁊ nō perijt quicq̄ de cūctis q̄ ad
eū ptinebāt ⁊ reddidit mihi ma
lū ꝓ bono Hec faciat dñs inimicis
dauid ⁊ hec addat si reliquero de
omībus que ad ip̄m ptinēt vsq̃
mane mingentē ad parietē Cum
aūt vidisset abigail dauid festīa
uit et descendit de asino et ꝓcidit
corā dauid sup faciē suā ⁊ adora
uit sup terram ⁊ cecidit ad pedes
eiꝰ et dixit. In me sit dñe mi hec

iniquitas. Loquatur obsecro an
cilla tua in aurib⁹ tuis ⁊ audi ver
ba famule tue. Ne ponat oro dn̄s
meus rex cor suū sup virū istū ini
quū nabal qm̄ scd̄m nomē suum
stultus est ⁊ est stulticia cum eo.
Ego autē ancilla tua nō vidi pue
ros tuos dn̄e mi q̄s misisti Nunc
ergo dn̄e mi viuit dn̄s ⁊ viuit aī
ma tua qui ꝓhibuit te ne venires
in sāguinē ⁊ saluauit manū tuaꝫ
tibi. Et nunc fiant sicut nabal ini
mici tui ⁊ qui querūt dn̄o meo ma
lū. Qua ꝓpter suscipe benedictōeꝫ
hanc quā attulit ancilla tua tibi
dn̄o meo ⁊ da pueris qui sequūt
te dominū meū. Aufer iniquitatē
famule tue. Faciēs enī faciet dn̄s
tibi dn̄o meo domū fidelē qꝛ p̄lia
dn̄i domine mi tu preliaris. Mali
tia ergo nō inueniatur in te omni
bus diebus vite tue. Si enī surre
xerit aliqn̄ homo persequēs te vel
querēs aīmaꝫ tuā erit anima dn̄i
mei custodita quasi ī fasciculo vi
uentiū apud dn̄m deū tuū. Porro
inimicoꝝ tuoꝝ aīa rotabit̄ quasi
in impetu ⁊ circulo funde Cū ergo
fecerit tibi dn̄s dn̄o meo oīa hec q̄
locutus est bona de te ⁊ ꝯstituerit
te ducē sup israhel nō erit tibi hoc
in singultū ⁊ in scrupulum cordis
dn̄o meo qꝛ effuderis sāguinē in
noxiū aut ipse te vltus fueris. Et
cū benefecerit dn̄s dn̄o meo: recor
daberis ancille tue et tu bn̄facies
ei. Et ait dd̄ ad abigail. Bn̄dict⁹
dn̄s de⁹ isrl̄ q̄ misit te hodie in oc
cursū meū ⁊ bn̄dictū eloquiū tuū
⁊ bn̄dicta tu q̄ prohibuisti me ho
die ne irem ad sāguinē ut vlciscē
rer me manū mea. Alioquin viuit

dn̄s deus isrl̄ qui ꝓhibuit me ne
malū facerē tibi nisi cito venisses
in occursū mihi non remāsissꝫ na
bal vsqꝫ ad lucē matutinā mingēs
ad pietē. Suscepit ergo dauid de
manu eius oīa que attulerat ei.
dixitqꝫ ei. Vade pacifice in domū
tuā. Ecce audiui vocē tuā ⁊ honora
ui faciē tuā Venit aūt abigail ad
nabal. Et ecce erat ei cōuiuiū in do
mo ei⁹ quasi cōuiuiū regis et cor
nabal iocūdū. Erat enī ebrius ni
mis ⁊ nō indicauit ei verbū pusil
lū aut grāde vsqꝫ mane. Diluculo
aūt cū digessissꝫ vinū nabal indi
cauit ei vxor sua v̄ba hec. Et emor
tuū est cor eius intrinsecus ⁊ fcūs
est quasi lapis. Cū ptrāsissent de
cē dies pcussit dn̄s nabal ⁊ mortu
us est. Qd̄ cū audisset dauid mor
tuū esse nabal ait. Bn̄dictus dn̄s
q̄ iudicauit causā obprobrij mei
de manu nabal ⁊ suū suū custodi
uit a malo ⁊ maliciam nabal red
didit dn̄s in caput ei⁹ Misit ergo
dauid et locutus est ad abigail
ut sumeret eaꝫ sibi in vxorē. Et ve
nerūt pueri dauid ad abigail in
carmelū ⁊ locuti sūt ad eā dicētes
Dauid misit nos ad te ut accipi
at te sibi in vxorē. Que ꝯsurgens
adorauit ꝓna in terraꝫ ⁊ ait. Ecce
famula tua sit in ancillā ut lauet
pedes suoꝝ dn̄i mei. Et festinauit
⁊ surrexit abigail ⁊ ascēdit sup asi
nū ⁊ qnqꝫ puelle ierūt cū ea pedis
seq̄ ei⁹. Et secuta ē nūtios dd̄ ⁊ fa
cta ē illi vxor. Sed ⁊ achinoē acce
pit dauid de iesrahel ⁊ fuit vtraqꝫ
vxor eius. Saul autē dedit michol
filiā suā vxoreꝫ dauid falthi filio
lais q̄ erat de gallim. Ca. xxvi.

ET venerūt ziphei ad saul in
gabaa dicētes. Ecce dauid
abscōdit⁹ est in colle achille q̄ ē
ex aduerso solitudinis. Et surrex
it saul ⁊ descendit in desertū ziph
⁊ cū eo tria milia viroꝝ de electis
israhel vt q̄reret dauid in deserto
ziph Et castrametat⁹ ē saul i ga
baa achille que erat ex aduerso
solitudinis in via Dauid aūt ha
bitabat in des̄to Vidēs aūt q̄ ve
nisset saul post se i desertū misit ex
ploratores ⁊ didicit q̄ illuc venis
set certissime Et surrexit dd̄ clam
⁊ venit ad locū vbi erat saul Cūqꝫ
vidisset locū in q̄ dormiebat saul
⁊ abner filius ner princeps mili
cie ei⁹ et saulem dormientē in ten
torio ⁊ reliquū vulgus per circui
tū ei⁹: ait dauid ad achimelech
etheū ⁊ abisai filiū saruie fratrē
ioab dicēs Quis descendet mecū
ad saul in castra. Dixitqꝫ abisai
Ego descendā tecū Venerūt ergo
dauid ⁊ abisai ad populū nocte
⁊ inuenerūt saul iacentē ⁊ dormi
entē in tētorio et hastā fixā in ter
ra ad caput ei⁹. abner aūt et po
pulū dormiētes in circuitu ei⁹ Di
xitqꝫ abisai ad dauid Conclusit
deus inimicū tuū hodie in man⁹
tuas Nunc ergo pfodiam eū lan
cea in terra semel et secūdo opus
nō erit Et dixit dauid ad abisai.
Ne interficias eū Quis enim extē
det manū suā in xp̄m dn̄i et inno
cens erit. Et dixit dauid. Viuit
dn̄s q̄ñ dn̄s pcusserit eū ꝗ dies
e⁹ venerit ꝗ moriat̄ ꝗ i pliū descēdēs
pierit. ppicius mihi sit dn̄s ne ex
tendā manū meā i xp̄m dn̄i Nūc
igit̄ tolle hastā q̄ ē ad caput eius
et ciphū aque ⁊ abeamus Tulit
igit̄ dauid hastam et ciphū aq̄
q̄ erat ad caput eius ⁊ abierunt
Et nō erat quisq̄ q̄ videret ⁊ intel
ligeret ⁊ euigilaret ſ; omēs dormi
ebant q̄ sopor dn̄i irruerat super
eos Cumqꝫ transisset dauid ex ad
uerso ⁊ stetisset in vertice montis
delonge et esset grāde interuallū
inter eos clamauit dauid ad po
pulū ⁊ ad abner filiū ner dicēs
Nōne rn̄debis abner. Et rn̄dens
abner ait Quis es tu q̄ clamas et
inq̄etas regem. Et ait dauid ad
abner. Nunq̄d non vir tu es. Et
q̄s alius similis tui in isrl̄. Quare
g° ñ custodisti dn̄m tuū regē. In
gressus ē enī vnus de turba vt i
terficeret regē dn̄m tuū Non ē bo
nū hoc qd̄ fecisti Viuit dn̄s quo
niā filij mortis estis vos q̄ nō cu
stodistis dn̄m vestrū cristū dn̄i.
Nūc g° vide vbi sit hasta regis ⁊
vbi sit ciphus aque q̄ erat ad ca
put eius. Cognouit aūt saul vo
cē dauid et dixit. Nunq̄d vox hec
tua fili mi dauid. Et ait dauid.
Vox mea dn̄e mi rex. Et ait Quā
ob causā dn̄s me⁹ psequit̄ seruū
suū. Quid feci aut qd̄ est malū i
manu mea. Nunc ergo audi oro
dn̄e mi rex v̄ba serui tui Si dn̄s i
citat te aduersū me odoret̄ sacrifi
ciū Si aūt filij hoīm maledicti sūt
in ↄspectu dn̄i q̄ eiecerūt me hodie
vt nō habitē in hereditate dn̄i. di
centes vade hui dijs alienis Et nūc
nō effūdat̄ sanguis me⁹ in terra
corā dn̄o q̄ egressus ē rex isrl̄ vt q̄
reret pulicē vnū sicut psequitur
pdix in mōtib⁹ Et ait saul Pecca
ui Reuērtē fili mi dauid. Nequaq̄

enim vltra tibi malefaciã·eo ꝙ ꝓ
ciosa fuerit anima mea in oculis
tuis hodie Apparet enim ꝙ stulte
egerim et ignorauerim multa nimis
Et respõdẽs dauid ait· Ecce hasta
regis: transeat vnus de pueris re
gis et tollat eã·Dñs aũt retribuet
vnicuiq; scd'm iusticiam suã et fi
dẽ·Tradidit enim te dñs hodie in
manũ meã et nolui extẽdẽ manũ
meã in cristũ dñi Et sicut magnifi
cata est aĩa tua hodie ĩ oculis me
is·sic magnificetur aĩa mea in ocu
lis dñi et liberet me de oĩ angustia
Ait ergo saul ad dauid Benedictus
tu fili mi dauid Et q̃dẽ faciẽs facies
et potẽs poteris· Ca·xxvij·

Abijt aũt dauid in viã suã et
saul reuersus est in locũ suũ
Et ait dauid in corde suo·Aliq̃n in
cidam vna die ĩ manus saul·Nõ
ne melius est ut fugiã et saluer ĩ
terra philistinoꝝ ut desꝑet saul·
cessetq; me querere in cunctis fini
bus israhel·Fugiã ergo manus
eius· Et surrexit dauid et abijt ipse
et sexcẽti viri cũ eo ad achis filiũ
maoch regẽ geth· Et habitauit
dauid cum achis ĩ geth·ipse et vi
ri eius et dom9 eius et due vxores
eius achinoem iesrahelites et abi
gail vxor nabal carmeli· Et nũci
atũ est saul ꝙ fugisset dd ĩ geth
et nõ addidit vltra querere eũ· Di
xit aũt dauid ad achis·Si inueni
gratiã ĩ oculis tuis detur mihi lo
cus ĩ vna vrbium regionis hui9
ut habitem ibi·Cur enĩ manet ſ
uus tuus ĩ ciuitate regis tecum·
Dedit itaq; ei achis in die illa sice
lech·Propter quam causã facta
est sicelech regũ iuda vsq; ĩ diem
hanc·Fuit autẽ numerus dieꝝ q̃
bus habitauit dauid in regione
philistinoꝝ quatuor mensiũ·Et
ascendit dauid et viri eius et age
bant predas de gesuri et de gedri
et de amalechitis· Hij enim pagi
habitabant in terra antiquitus
eũtibus sur vsq; ad terrã egipti
Et ꝑcutiebat dauid omnẽ terrã
illoꝝ nec relinquebat viuentẽ vi
rũ et mulierẽ· tollensq; oues et bo
ues et asinos et camelos et vestes
reuertebat et veniebat ad achis
Dicebat aũt ei achis·In quẽ irru
isti hodie·Respõdebat dauid Cõ
tra meridiem iude et ↄtra meridiẽ
hieramel et cõtra meridiem ceni·
Virũ et mulierẽ non viuificabat
dauid nec adducebat in geth di
cẽs ne forte loquant̃ adũsũ nos·
Hec fecit dauid· Et hoc erat decre
tũ illi oĩbus dieb9 quib9 hitauit
in regione philistinoꝝ· Credidit
ergo achis dd dicẽs Multa mala
opat9 est ↄtra ꝑplm suũ isrl'· Erit
igit̃ m̃ ſu9 sempitn9· Ca·xxviij·

Factũ est autẽ ĩ diebus illis
cõgregauerũt philistijm ag
mina sua ut prepararent̃ ad bellum
ↄtra isrl'·Dixitq; achis ad dauid
Sciẽs nũc scito qm̃ mecũ egredie
ris in castris tu et viri tui·Dixitq;
dauid ad achis·Nunc scies que
facturus ẽ ſuus tu9· Et ait achis
ad dauid·Et ego custodẽ capitis
mei ponã te cũctis dieb9·Samuel
autẽ mortuus ẽ planxitq; eũ oĩs
israhel et sepelierũt eum ĩ ramatha
vrbe sua·Et saul abstulit magos
et ariolos de terra et interfecit eos
qui phitones habebant in vẽtre
Congregatiq; sunt philistijm et

venerunt ⁊ castrametati sūt in su
nā Congregauit aūt et saul vni
uersū israhel et venit ī gelboe. Et
vidit saul castra philistijm et ti
muit ⁊ expauit cor eiꝯ nimis Cō
suluitq; dn̄m ⁊ nō rn̄dit ei neq; ꝑ
somnia neq; ꝑ sac̄dotes neq; per
ꝓphetas Dixitq; saul seruis suis.
Querite mihi mulierē habentem
phitonē et vadā ad eā ⁊ sciscita
bor ꝑ illā Et dixerūt serui eius ad
eū Est mulier phitonē hn̄s in
endor Mutauit ergo habitū suū
vestitꝰq; alijs vestimētis ⁊ abijt
ipse ⁊ duo viri cū eo. veneruntq;
ad mulierē nocte et ait illi. Diui
na mihi ī phitone ⁊ suscita mihi
quē dixero tibi Et ait mlr̄ ad eū
Ecce tu nosti quāta fecerit saul et
q̄uo eraserit magos ⁊ ariolos de
terra. Quare ergo insidiaris ani
me mee vt occidar. Et iurauit ei
saul in dn̄o dicēs. Viuit dn̄s q̄
nō eueniet tibi quicq̄ꝫ mali ꝓpter
hāc rē Dixitq; ei mulier Quem su
scitabo tibi. Qui ait Samuelē mī
suscita Cū aūt vidisset mulier sa
muelē exclamauit voce magna
et dixit ad saul. Quare imposuisti
mihi. Tu es eī saul Dixitq; ei rex
Noli timere Quid vidisti. Et ait
mulier ad saul Deos vidi ascēdē
tes de terra Dixitq; ei Qualis ē for
ma eius. Que ait. Vir senex ascē
dit ⁊ ipse amictꝰ ē pallio Et intel
lexit saul q̄ samuel esset ⁊ inclina
uit se sup faciē suā in terra et ado
rauit Dixit autē samuel ad saul
Quare inq̄etasti me vt suscitarer.
Et ait saul Coartor nimis. Siq̄dē
philistijm pugnāt aduersū me
⁊ deꝰ recessit a me et exaudire me

noluit neq; in manu ꝓphetarum
neq; per somnia Vocaui ergo te
vt ostēderes mihi ꝗd faciā Et ait
samuel. Quid interrogas me cū
dn̄s recesserit a te et transierit ad
emulū tuū. Faciet enī tibi dn̄s
sicut locutꝰ ē in manu mea ⁊ scin
det regnū tuū de manu tua et da
bit illud ꝓximo tuo dauid quia
non obedisti voci dn̄i neq; fecisti
irā furoris eius in amalech Idcir
co qđ pateris fecit tibi dn̄s hodie
⁊ dabit dn̄s etiā isrl̄ tecū in māu
philistijm. Cras aūt tu ⁊ filij tui
mecū eritis ꝫ ⁊ castra isrl̄ tradet
dn̄s in manꝰ philistijm. Statiq;
saul cecidit porrectus ī terrā. Extī
muerat enī verba samuelis et ro
bur nō erat in eo q̄ nō ꝯmederat
panē tō die illa. Ingressa ē itaq;
mulier illa ad saul Conturbatꝰ
enī erat valde. Dixitq; ad eū Ecce
obediuit ancilla tua voci tue ⁊ po
sui animā meam in manu mea et
audiui sermōes tuos ꝗ̄s locutus
es ad me Nūc igit̄ audi ⁊ tu vocē
ācille tue et ponā corā te buccellā
panis vt comedēs cōualescas et
possis iter agere Qui renuit ⁊ ait
Non comedā Coegerūt aūt eum
serui sui et mulier ⁊ tandē audita
voce eorū surrexit de terra et sedit
sup lectū Mulier āt illa habebat
vitulū pascualē in domo ⁊ festina
uit ⁊ occidit eū Tollensq; farinā
miscuit eā ⁊ coxit azima et posuit
ante saul et ante suos eius. Qui
cū ꝯmedissent surrexerūt ⁊ ambu
lauerunt per totam noctem illam

Congregata Ca. xxix.
sūt ergo philistijm vniūsa
agmina in aphec. Sed et israhel

castrametatus est sup fontē qui
erat ī iesrahel. Et satape quidem
philistijm incedebāt in centurijs
⁊ milibus. dauid aūt et viri eius
erant in nouissimo agmine cum
achis. Dixeruntqꝫ principes phili
stijm ad achis. Quid sibi volunt
hebrei isti. Et ait achis ad princi
pes philistijm. Nūquid ignoratis
dauid qui fuit seruus saul regis
israhel ⁊ est apud me multis die
bus vel annis. Et nō inueni in eo
quicq̄ ex die qua trāsfugit ad me
vsqꝫ ad diem hanc. Irati sūt aūt
aduersus eū pncipes philistijm
⁊ dixerūt ei. Reuertatur vir ⁊ sede
at in loco suo in quo constituisti
eū ⁊ nō descendat nobiscū in pre
liū: ne fiat nobis aduersarius cū
preliari ceperimus. Quō enim ali
ter poterit placare dominū suum
nisi in capitibus nostris. Nōne
iste est dauid cui cantabant ī cho
ris dicentes percussit saul in mili
bus suis ⁊ dauid in decem milibꝰ
suis. Vocauit ergo achis dauid
⁊ ait ei. Viuit dominus qꝛ rectus
es ⁊ bonus in cōspectu meo ⁊ exitꝰ
tuus ⁊ introitus tuus mecū est in
castris Et non inueni in te quicq̄
mali ex die qua venisti ad me vs
qꝫ in diē hanc. Sꝫ satrapis nō pla
ces. Reuertere ergo ⁊ vade in pace
⁊ non offendas oculos satrapa
rum philistijm. Dixitqꝫ dauid ad
achis. Quid enī feci et quid inue
nisti ī me seruo tuo a die qua fui
in cōspcū tuo vsqꝫ in diem hāc ut
nō veniā ⁊ pugnē cōtra inimicos
dn̄i mei regis. Rn̄dens aūt achis
locutus ē ad dauid. Scio qꝛ bonꝰ
es tu in oculis meis sicut angelus
dei. Sꝫ pncipes philistinoꝝ dixerūt
Nō ascendet nobiscū in pliū. Igitꝰ
cōsurge mane tu ⁊ srui dn̄i tui q̄ ve
nerunt tecū ⁊ cū de nocte surrexeri
tis ⁊ ceperit dilucescere pgite. Sur
rexit itaqꝫ de nocte dauid ipse ⁊ vi
ri eius ut pficiscerent̄ mane ⁊ reū
terentur ad terrā philistijm Phi
listijm aūt ascenderūt in iesrahel.

Cumqꝫ venissent Ca. xxx.
dauid ⁊ viri eius in sicelech
die tertia amalechite impetū fece
rant ex pte australi in sicelech et
pcusserant sicelech ⁊ incenderāt eā
igni. Et captiuas duxerūt mulieēs
ex ea a minimo vsqꝫ ad magnum
⁊ non interfecerūt quēq̄. sꝫ secum
duxerūt ⁊ pgebāt itinere suo. Cū
ergo venisset dauid ⁊ viri eiꝰ ad
ciuitatē ⁊ inuenissent eā succensā
igni ⁊ vxores suas ⁊ filios suos ⁊
filias ductas ēe captiuas leuaue
rūt dauid ⁊ ppl's q̄ erat cū eo vo
ces suas ⁊ planxerūt donec defice
rēt ī eis lacrime Siqdē ⁊ due vxo
res dd̄ captiue ducte fuerāt achi
noē iesrahelites ⁊ abigail vxor na
bal carmeli Et cōtristatus ē dauid
valde. Volebat enī eū ppl's lapi
dare qꝛ amara erat aīa vniꝰ cuiꝰqꝫ
viri sup filijs suis ⁊ filiabꝰ. Cōfor
tatus est aūt dd̄ in dn̄o deo suo ⁊
ait ad abiathar sacdotē filiū achi
melech. Applica ad me ephot. Et
applicauit abiathar ephot ad da
uid ⁊ cōsuluit dauid dn̄m dicens.
Persequar latrūculos hos ⁊ cōpre
hēdam eos an nō. Dixitqꝫ ei dn̄s
Persequere absqꝫ dubio enī cōprehen
des eos ⁊ excuties predā. Abijt ergo
dd̄ ipse ⁊ sexcēti viri qui erāt cū eo
⁊ venerūt vsqꝫ ad torrentē besor

et lassi quidam substiterūt. Per
secutꝰ est aūt dauid ipse et qua
dringēti viri cū eo. substiterāt em̄
ducēti q̄ lassi transire nō poterāt
torrentē besor Et inuenerūt virū
egiptiū in agro et adduxerūt eum
ad dauid Dederuntq̄ ei panē vt
comederet ⁊ biberet aquā s; et frag
men masse caricarū et duas liga
turas vue passe Qui cū comedisset
reuersus ē spūs eiꝰ ⁊ refocillatꝰ
est Nō em̄ comederat panē neq̄
biberat aquā tribꝰ diebus et tri
bus noctibꝰ Dixit itaq̄ ei dauid
Cuius es tu vel vnde ⁊ quo ꝑgis
Qui ait Puer egiptiꝰ ego sū seruꝰ
viri amalechite Dereliq̄t aūt me
dn̄s meus ꝙ egrotare cepi nudi
usterciꝰ Siq̇dem nos erupimus
ad australē plagā cerethi ⁊ contra
iudā ⁊ ad meridiē caleph et sice
lech succendimus igni. Dixitq̄ ei
dauid Potes me ducere ad istū
cuneū. Qui ait. Iura michi ꝑ deū
ꝙ nō occidas me et non tradas
me in manꝰ dn̄i mei et ego ducā
te ad cuneū istū. Et iurauit ei da
uid Qui cū duxisset eum ecce illi di
scumbebāt sup faciē vniuse terre
comedētes ⁊ bibētes ⁊ quasi festū
celebrātes diem ꝓ cuncta p̄da et
spolijs q̄ ceperāt de t̄ra philistijm
⁊ de terra iuda. Et ꝑcussit eos da
uid a vespera vsq̄ ad vesperā alte
riꝰ diei ⁊ non euasit ex eis quisq̄
nisi tm̄ quadringenti viri adole
scentes q̄ ascēderāt camelos et fu
gerant Eruit ergo dauid oīa q̄
tulerant amalechite ⁊ duas vxo
res suas eruit Nec defuit quisq̄ a
paruo vsq̄ ad magnū tā de filijs
q̄ȝ de filiabꝰ et de spolijs et q̄cūq̄
rapuerant omnia reduxit dauid
et tulit vniusos greges ⁊ armen
ta ⁊ minauit ante faciē suā Dixe
rūtq̄ Hec est p̄da dauid. Venit
autē dauid ad ducentos viros
qui lassi substiterāt nec sequi po
terant dauid et residere eos iusse
rat i torrente besor Qui egressi sūt
obuiā dauid et ppl'o q̄ erat cū eo
Accedens autē dauid ad ppl'm sa
lutauit eos pacifice Respondēsq̄
oīs vir pessimꝰ ⁊ iniquꝰ de viris
q̄ erāt cū dauid dixit Quia nō ve
nerūt nobiscū nō dabimꝰ eis q̄cq̄
de preda quā eruimꝰ sed sufficiat
vniciq̄ vxor sua et filij quos cū
acceperint recedāt. Dixit autē da
uid. Non sic facietis frēs mei de
hijs q̄ tradidit nob' dn̄s et custo
diuit nos ⁊ dedit latrūculos qui
eruperāt aduūsū nos in manꝰ no
stras nec audiet vos quisq̄ super
sermone hoc Equa em̄ pars erit
descendētis ad preliū ⁊ remanētis
ad sarcinas ⁊ siliter diuident Et
factū ē hoc ex die illa et deinceps
constitutū ⁊ p̄finitū et q̄si lex in isrl'
vsq̄ i diē hāc Venit ergo dauid
in sicelech et misit dona de p̄da se
nioribꝰ iuda ꝓximis suis dicens
Accipite bn̄dictionē de p̄da hosti
um dn̄i Hijs q̄ erāt in bethel et q̄
in ramoth ad meridiem ⁊ qui in
geth ⁊ q̄ i aroer ⁊ q̄ i sephamoth
⁊ q̄ i esthama ⁊ q̄ i rachal ⁊ q̄ in
vrbibꝰ iherameli et q̄ in vrbibꝰ
ceni ⁊ q̄ in rama ⁊ q̄ i lacu asan ⁊
q̄ i athach ⁊ q̄ i ebron ⁊ reliq̄s q̄
erant in hijs locis in quibꝰ como
ratus fuerat dauid et viri eius

Philistijm autē Ca. xxxi.
pugnabāt aduersū israhel